

REPUBLIKA

Rok XII

ŁÓDŹ, PIĄTEK, 15-GO LUTEGO 1935 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 45

SEJM UCHWALIŁ BUDŻET

Posel Miedziński proponuje nową pożyczkę wewnętrzną na pokrycie deficytu i wypowiada się przeciwko nowym obciążeniom podatkowym

Warszawa, 14 lutego. (B) Dzisiaj przed południem sejm uchwalił w trzecim czytaniu preliminarz budżetowy i ustawę skarbową na rok 1935/36. W trakcie posiedzenia przed wyrażeniem głosu poszczególnych klubów złożył posel Miedziński deklarację o charakterze zasadniczym, w której ustosunkowywał się do Biura Opatrzności, jako wykładnika polityki oświaty i gospodarki rządowej.

Niemalą sensację w sejmie wywołało oświadczenie posła Stahla, kierownika sekcji Stronnictwa Narodowego, że ostatnio przybrała nazwę „Ruchu Narodowego”. Posel Stahl oświadczył, że uchwalenie budżetu nie może być przedmiotem rozgrywek politycznych, prawo, ale i obowiązek uchwalenia budżetu. W nowym ustroju politycznym odrzucenie budżetu jest niedopuszczalne nawet pod względem prawnym, ponieważ do obecnego rządu, głosować na budżet. Jest to podstawowy obowiązek poselski.

Posel Rybarski (Str. Narodowe) zauważył, że budżet jest pełnomocnym zbytem szerokim dla rządu, że jest niepełny i niedosyć szczegółowy. Podczas obecnej debaty wysunęły się dwa zagadnienia, a mianowicie: bezrobocie i katastroficzne położenie państwa, a społeczeństwo chce przezwyciężyć, na zlecenie państwa, w celu oświaty, iż klub jego za budżet głosować nie będzie.

Posel Czapliński w imieniu P. P. S. zauważył, że za dzisiejszy gospodarny, polityczny i kulturalny stan Polski państwo nie może brać odpowiedzialności i dlatego mówca zapowiada głosowanie przeciw budżetowi.

Posel Jaworski (Klub Ukraiński), zauważył, że położenie narodu ukraińskiego uległo dalszemu pogorszeniu, w związku z tym negatywne stanowisko klubu względem budżetu.

Posel Thon (Kolo Żydowskie) podniósł katastroficzne położenie gospodarcze państwa, w szczególności w kwestii żydowskiej, wobec tego Kolo Żydowskie od głosowania nad budżetem wycofa się.

Następnie wygłosił przemówienie generalne referent budżetu posel Miedziński.

W odpowiedzi na zarzuty posła Romanowskiego posel Miedziński stwierdził, że budżet jest całkowicie pilną koniecznością, dostosowania do nowej sytuacji państwa, obciążenia podatkowych i ustalenia procedury poboru podatków, jako że konieczność sanacji w postępowaniu urzędów skarbowych i sejmików.

Przechodząc do naszego zasadniczego tematu, posel Miedziński stwierdził, że budżet musi być — mówił — „POŚRODKIEM POKRYCIA NIEDOBÓRU: w szczególności zwiększenie wpływów z tytułu kredytów, w szczególności emisji pożyczek. Nadal obsta-je do dalszej redukcji wydatków, o co jest możliwe, oraz uważamy za konieczny sposób pokrycia niedoboru przez operację kredytową i wyma-

gamy niesłychanej ostrożności pod względem zwiększania obciążeń podatkowych, które mogą być wprowadzone tylko o ile zostały szczegółowo prze-myślane z punktu widzenia zmienio-nych warunków sytuacji płatniczej.

Co do operacji kredytowych, to rze-czywistość po wypuszczeniu pierwszej pożyczki wewnętrznej okazała, że scep-cyzyzm nie był uzasadniony. Pożyczka

została pokryta prawie trzykrotnie i nie

wywołała znaczniejszej reperkusji ani

we wpływach podatkowych, ani na ry-

nek lokacyjny. Mimo tej pożyczki dłu-

gi państwowe na dzień 1 stycznia 1935

r. spadły blisko o 10 proc., a obciążenie

z tytułu tych długów na głowę miesz-

kańka spadło blisko o 11 proc., t. j. ze

158 zł. na 140.6 zł. W innych krajach

to obciążenie jest nierównie większe, a

zatem pokrycie naszego niedoboru bu-

dżetowego powinno w tych warunkach

nastąpić raczej

DROGA POŻYCZKI WEWNĘTRZNEJ,

aniżeli przez powiększenie obciążenia

podatkowego. Mimo wszystkich trudno-

ści zdolaliśmy w ostatnim czasie zwięk-

sząć nasz eksport o 10 proc. Teraz cho-

dzi o to, aby zwiększyć także pojem-

ność rynku wewnętrznego. Pożyczka

wewnętrzna, należyście użyta, może się

wybitnie do tego przyczynić. Tą drogą

zdołamy część dochodu społecznego

przesunąć od warstw, które posiadają

nadwyżkę dochodów, do warstw, które

są zupełnie jego pozbawione i niemal

wyrzucone poza obręb konsumpcji. Je-

żeli operacja kredytowa da pomyślny

skutek, to ożywione życie gospodarcze

z łatwością znieśie drobne dodatkowe

obciążenie z tytułu obsługi nowej po-

życzki. Z tych wszystkich powodów,

zarówno z punktu widzenia fiskalnego,

jak i gospodarczego, jestem zwolenni-

klem pokrycia niedoboru budżetowego

za pomocą operacji kredytowych, a nie

przez zwiększenie podatków.

Mowa posła Miedzińskiego przyjęta

została żywym oklaskami na ławach

BBWR.

W głosowaniu całość budżetu oraz

ustawę skarbową przyjęto en bloc gło-

sami klubu BBWR., Chłopskiego Stron-

nictwa Rolniczego, Klubu Ruchu Naro-

dowego i Zjednoczenia Chrześcijańsko-

Spółecznego.

Na zakończenie odczytane zostały

wnioski poselskie i interpelacje, a m. iii.

wniosek Klubu Narodowego w sprawie

wyłonienia nadzwyczajnej komisji sejm-

owej dla zbadania postępowania władz

administracyjnych i organów policji pań-

stwowej z osobami osadzonymi w miej-

scu odosobnienia. Wnioski poselskie ode-

ślano do właściwych komisji zaś inter-

pelacje do prezesa rady ministrów.

Na tem posiedzenie zakończono.

Policji międzynarodowej w Gdańsku

domagają się centrowcy i socjaliści

Warszawa, 14 lutego.

(B) Do Warszawy nadeszła wiadomość, że w związku z rozwiązaniem sejmiku w m. Gdańska i rozpisanie nowych wyborów, wczoraj wieczorem odbyło się posiedzenie przywódców centrum katolickiego i socjalistów gdańskich. Na posiedzeniu tem rozważano sytuację i możliwości wyborcze.

Wobec niesłychanego teroru, jaki zastosowali hitlerowcy wobec opozycji w

czasie ostatnich wyborów gminnych na terenie w. m. Gdańska, na zebraniu wczorajszym przywódcy opozycji zastanawiali się nad możliwością skierowania petycji do Ligi Narodów z prośbą o wydelegowanie na okres wyborów na teren w. m. Gdańska policji międzynarodowej, która by zabezpieczyła w granicach swych możliwości wolny przebieg wyborów.

Rumunia przy boku Polski

Bukareszt nie weźmie udziału w Pakcie Wschodnim

Bukareszt, 14 lutego.

(PAT) B. wiceminister senator Gafencu komentuje w dzienniku „Argus” stanowisko Rumunii wobec paktu wchodniego, stwierdzając, że kolo urzędowe wykazują zainteresowanie paktem, nie wyjaśniając jednak, czy Rumunia zaproszona jest do udziału w pakcie, co jest kwestią decydującą. W myśl założeń Take Jonescu, zadaniem przymierza z Polską jest obrona pokoju na Wschodzie. Paktem jedynie odpowiadającym interesom Rumunii byłby pakt nieagresji z Sowietami, podpisany przez Polskę, Rumunię, Turcję i państwa bał-

tyckie — w uzupełnieniu protokołu Litwinowa. Pakt negocjowany obecnie, według życzeń inicjatorów, ma iść po zupełnie innej linii: Rosja, Polska, Niemcy, Czechosłowacja, Francja. Obowiązkiem naszym, pisze Gafencu — jest wy-magać uczestnictwa w pakcie obok Pol-ski. Wbrew zapewnieniom rozmaitych czynników, uważamy, iż niema dla nas lepszej drogi, niż droga wspólnych in-teresów z Polską. Polityka panslawizmu nas nie interesuje. Mamy inne troski, niż gwarantowanie związkowi sowieckiemu integralności granic.

Demonstracje antykatolickie hitlerowców

Policja musiała stanąć w obronie nauczycieli katolickich. — Hitler na przyjęciu u nuncjusza apostolskiego w Berlinie

Berlin, 14 lutego.

(PAT) W Monachium doszło dziś do gwałtownych demonstracji, urządzonych przez kilkuset narodowych socja-listów przeciwko 4 nauczycielom katolickim obwinionym o udział w sporach kościelnych. Wobec groźnej postawy demonstrantów, policja zmuszona była interwenjować, wywożąc nauczycieli

samochodem poza obręb budynku szkolnego. Tłum wznosił okrzyki: „Precz z czarnymi”, „Do Dachau z nimi” (jak wiadomo w Dachau mieści się wielki o-bóz koncentracyjny).

W ostatnich dniach rozpowszechnia-no w Bawarii w dziesiątkach tysięcy egzemplarzy wygłoszoną w ub. niedzie-lę mowę kardynała Faulhabera, której

pierwsze wydanie zostało przez władze skonfiskowane. Mowa została również transponowana na płyty gramofonowe.

★

Berlin, 14 lutego.

(PAT) Wielkie wrażenie wywołała w tutejszych kołach katolickich wiadomość o udziale kanclerza Hitlera i pre-mjera Goeringa na przyjęciu wydanem przez nuncjusza msgr. Orseniego z oka-zi j rocznicy koronacji Piusa XI-go.

W wizycie tej upatrują związek z przyszłymi rokowaniami w sprawie wy-konania konkordatu. Zwracają przy-tem uwagę na fakt, że premier Goering, wbrew zakazowi zgromadzeń zwią-zków katolickich, zezwolił na urządze-nie w dniu 17 b. m. w Pałacu Sporto-wym w Berlinie przez związki i orga-nizacje katolickie wielkiej manifestacji holdowniczej ku czci Papieża.

Tajna organizacja hitlerowska

wykryta przez władze litewskie w Kłajpedzie

Królewiec, 14 lutego

(PAT) „Memeler Dampfboot” donosi że władze litewskie zakończyły śledz-two w sprawie nowej nielegalnej orga-nizacji hitlerowskiej „Jungvolk” w Kłaj-pedzie.

Została ona utworzona latem 1934 r. przez urzędników magistratu kłajpedz-

kiego Naussada i Kundocha oraz nieja-kiego Wertensa i nosiła nazewną fik-cyjną nazwę związku młodzieży ewan-gielickiej.

Głównymi zadaniami tej organizacji było szerzenie ideologii narodowo - so-cjalistycznej wśród młodzieży oraz uprawianie ćwiczeń wojskowych.

Niemcy akceptują propozycje anglo-francuskie

Minister Neurath wręczył wczoraj odpowiedź rządowi Rzeszy ambasadorom Anglii i Francji

Berlin nie chce gwarantować niepodległości Austrii i odrzuca Pakt Wschodni

Berlin, 14 lutego.

(PAT) Ambasadorowie brytyjski sir Erick Phipps oraz francuski Francois Poncet zostali dziś pod wieczór przyjęci przez ministra spraw zagranicznych von Neuratha, który wręczył im odpowiedź rządu niemieckiego na propozycje angielsko - francuskie z dnia 3 lutego.

Odpowiedź niemiecka jest zwięzła i obejmuje 2 stronicę pisma maszynowego. Ujęta jest ona w formie dość ogólnej i utrzymana w tonie przychylnym dla otwarcia negocjacji dyplomatycznych na temat wszystkich kwestii, które poruszone zostały przez notę brytyjsko - francuską.

Nota niemiecka zakomunikowana została niezwłocznie w tłumaczeniu przez obu ambasadorów do Londynu i Paryża. Treść jej ma być ogłoszona w sobotę w prasie porannej.

Londyn, 14 lutego.

(PAT) Według otrzymanych tu wiadomości z Berlina minister spraw zagranicznych Rzeszy Neurath udzielił dziś popołudniu ambasadorom Francji i W. Brytanii ustnych wyjaśnień co do stanowiska Niemiec wobec sformułowanego w Londynie programu francusko - brytyjskiego.

Wedle tychże doniesień, rząd niemiecki wyraził ma zgodę na natychmiastowe przystąpienie do rokowań o pakt lotniczy. Propozycja ustalenia stosownej płaszczyzny rokowań o konwencję rozbrojeniową i o anulowanie części platej traktatu wersalskiego również przyjęta została przez Niemcy.

Odczyt prezesa Sławka o przeobrażeniach ustrojowych w Polsce

Warszawa, 14 lutego.

(PAT) Na zaproszenie Klubu Urzędników Służby Zagranicznej prezes B.B. W.R., pułk. Walery Sławek, wygłosił odczyt p. t. „Przewodnie młwił dokonujących się w Polsce przeobrażeń ustrojowych”.

Na odczyt, na którym obecni byli liczni członkowie klubu, był również obecny prezes honorowy klubu, p. minister spraw zagranicznych, Józef Beck.

Goering—zastępca Hitlera

na stanowisku prezydenta Rzeszy

Berlin, 14 lipca.

W berlińskich kołach politycznych twierdzą, że w najbliższym czasie Hitler zamianuje swego zastępcę na stanowisko prezydenta Rzeszy. Nominację tę otrzymać ma Goering.

Kaden-Bandrowski wygłasza odczyty w miastach niemieckich

Lipsk, 14 lutego.

(PAT) W czasie swego tournée po Niemczech J. Kaden-Bandrowski na zaproszenie lipskiej filii „All Peoples Association” przemawiać będzie również w niedzielę, dnia 17 bm. w Lipsku. Odczyt obejmie temat analogiczny, jak w Berlinie, a mianowicie „Przewartościowanie idei narodowej w nowej Polsce”. W kołach naukowych i literackich Lipska przyjazd wybitnego literata polskiego wywołał duże zainteresowanie. Poza Lipskiem Kaden-Bandrowski odwiedzi m. in.: Wrocław, Frankfurt i Monachium.

Zgon b. króla Hedżasu

Bagdad, 14 lutego.

(PAT) Emir Ali, b. król Hedżasu, i brat zmarłego króla Iraku Feisala, zmarł tutaj w następstwie ataku apoplektycznego.

przychylnie, natomiast szereg zastrzeżeń wysuwają Niemcy co do przystąpienia swego do paktu rzymskiego w sprawie niepodległości Austrii, oraz wy-

Rząd niemiecki powiadomi Polskę

o treści noty, wysłanej do Paryża i Londynu

Londyn, 14 lutego.

(PAT) Wręczając ambasadorowi brytyjskiemu odpowiedź rządu niemieckiego minister Neurath podkreślił mianowicie, że Niemcy z zadowoleniem przyjmują pośrednictwo Wielkiej Brytanii w doprowadzeniu do porozumienia europejskiego i chętnie widzieliby w Berlinie odpowiedzialnego ministra brytyjskiego

powoładają się negatywnie co do paktu wschodniego, opartego na zasadzie wzajemnej pomocy.

Odpowiedź niemiecka wywołać mia-

w celu wszczęcia rozmów. Spodziewane jest przeto, że albo Simon, albo Eden udadzą się w końcu lutego do Berlina. Według otrzymanych tu wiadomości, memoriał niemiecki doręczony ma być innym rządowi zainteresowanym, a mianowicie ambasadorom Belgii, Włoch i Polski.

Rzucili petardę pod synagogę

Proces młodocianych terrorystów endeckich, którzy utworzyli tajną organizację antyżydowską w Wilnie

Wilno, 14 lutego.

(PAT) W procesie 6 członków koła młodzieńców Stronnictwa Narodowego oskarżonych o rzucenie petardy przy ulicy Popławskiej w Wilnie, przesłuchano dzisiaj, 18 świadków.

Funkcjonariusze wydziału śledczego pp. Wasilewski, Królikowski i Nowiewicz zeznali, że policja wileńska dawno już była świadoma, iż w Wilnie utworzyła się tajna organizacja młodzieży narodowej, która postawiła sobie za cel prowadzenie akcji terrorystycznej przeciwko żydom przez urządzenie zamachów na sklepy i lokale żydowskie, obławianie żydów kwasem gryzącym, bicie i t. p.

Na czele tej organizacji stał osk. Wardejn, później zaś Waldemar Olszewski. Policja nie mogła zlikwidować tej organizacji przed uzyskaniem konkretnych dowodów szkodliwej jej działalności. Na-

stąpiło to z okazji aresztowania Bobrowicza i Leoszki pod zarzutem zwyczajnego morderstwa rabunkowego. Obaj przyznali się wówczas do należenia do tajnej organizacji.

Świadkowie Mikołaj Polksza, Mieczysław Kulesza i Piotr Guzdź zeznali, że byli członkami tajnej organizacji. Przed przyjęciem musieli złożyć przysięgę na ręce Wardejny, następnie zaś drugą na ręce Olszewskiego. W organizacji rozdawano petardy i rewolwery. Bobrowicz sprzedał rewolwer, otrzymany od Wardejny za 11 zł.

W organizacji mówiono, że ktoś za proponował kupno karabinu maszynowego. Lont petardy rzuconej pod synagogę zapalił Bobrowicz. Wardejn oblał Bobrowicza wynagrodzeniem, nie dotrzymał jednak przyrzeczenia.

Obrońcy oskarżonych powołali 6 świadków na stwierdzenie, że osk.

la w brytyjskich kołach rządowych wzięnie korzystne. Koła te jednak zajął sobie sprawę z tego, że w Paryżu Niemiec nie będzie przyjęta przysięga. W rządzie brytyjskim przeważała tendencja rozpoczęcia przedewszystkiem rokowań o konwencję lotniczą, celem otwarcia drogi do dalszego porozumienia.

Naogół od czasu wyjazdu Flaminio i Laval z Londynu, w stosunkach anglo-francusko - brytyjskich daje się zauważyć pewne ochłodzenie. Jak słychać, członkowie gabinetu brytyjskiego z Baldwinem i Mac Donaldem na czele, a zwłaszcza sam minister spraw zagranicznych Simon byli bardzo niezadowoleni z końcowej fazy rokowań w Londynie.

Hryniewicz jest nerwowo chory i obłożnie chory na gruźlicę. Matka osk. Wardejny zeznała, że po aresztowaniu jej syna przyszedł do niej, żądając pieniędzy za uwolnienie syna aresztowanego rzekomo za udział w zamordowaniu s. p. min. Pierackiego. Kto był tym osobnikiem nie powiedziała. Konfrontacja jej z synem oblała nie dała takiego rezultatu, jakiego spodziewali się obrońcy oskarżonych.

Po przesłuchaniu świadków Hryniewicz orzeczenie rzeczoznawcy pirotechnicznego por. Władysława Pecząka, stwierdzającego, że petarda była naładowana chemem czarnym i gwoździłami, wybuchem swoim zadać ciężkość obrażeń, a nawet i śmierć osobom stojącym.

Imieniem rzeczoznawców-pirotechników dr. Witek oświadczył, że Hryniewicz wykazuje znamiona choroby logiczne. Ze względu jednak na krótki okres czasu biegnie nie mogą wydać nowego orzeczenia co do jego odpowiedzialności.

108 żołnierzy zmarło na grype we Francji

Paryż, 14 lutego.

(PAT) Prasa donosi, że epidemia grypy w wojsku spowodowała 108 śmiertelnych wypadków.

Wzgórze osunęło się wskutek gwałtownych deszczów

Metz, 14 lutego.

(PAT) W pobliżu Sarrebourg wskutek ulewnych deszczów wzgórze nacięte się wzdłuż kanału, łączącego kanał z Renem, osunęło się i około 100 metrów sześć, ziemi stoczyło się do kanału, uniemożliwiając żeglugę w Strasburgiem.

Piąty wiceprezydent miasta Warszawy

Warszawa, 14 lutego.

(PAT) P. minister spraw wewnętrznych Marjan Zyndram Kosciałkowski powołał w dniu wczorajszym do urzędu wiceprezydenta m. st. Warszawy Juliana Kulskiego.

Plantacje bawełny zalane w Sowietach

Moskwa, 14 lutego.

(PAT) Powódź w Azji Środkowej rozszerza się. Rzeka Amur-Daria ponownie zerwała szereg tam, zalaniam plantacji bawełny i innych kolicznych miast. Szereg statków spawaznie uszkodzonych przez lod.

Konflikt włosko-abisyński uległ pewnemu odprężeniu

Rzym, 14 lutego.

(PAT) Rokowania włosko - abisyńskie są prowadzone w dalszym ciągu w Addis - Abebie. Wiadomości o rzekomym układzie w sprawie ewakuacji strefy nadgranicznej są nieścisłe. We włoskich kołach politycznych panuje nie zadowolenie spowodowane ogłoszeniem przez władze abisyńskie komunikatu, dotyczącego zajść z dnia 29 stycznia, chociaż rokowania są jeszcze w toku. Komunikat ten, zdaniem kół włoskich jest najzupełniej nieścisły.

Mobilizacja dwóch dywizyj została ukończona. Do korpusu ekspedycyjnego przylączy się pewna liczba ochotników, którzy z Rzymu udadzą się do południowych Włoch.

Rzym, 14 lutego.

(PAT) Dziś o godz. 22-ej pod przewodnictwem Mussoliniego zbiera się w pałacu weneckim wielka rada faszystowska na normalną sesję zimową. Jak

wiadomo, wielka rada faszystowska jest nie tylko najwyższą instytucją partyjną, lecz odgrywa również rolę ciała doradczego przy królu i szefie rządu.

Rzym, 14 lutego.

(PAT) Dzisiejsza giełda znów wykazała niższe papieroś państwowych 3 i pół proc. Renta spadła z 80,2 na 79,95. Bank Włoski z 1640 na 1635.

Grypa, dreszcze, przeziębienie?

Przyjmując tabletki Togonal w dawce: 3 tabletki, 3-4 razy dziennie, doznaje się ulgi i spadku gorączki. Również w cierpieniach reumatycznych, podagrach, bólach artretycznych w stawach i mięśniach, bólach nerwowych i głowy. Togonal oddaje usługi. — Tabletki Togonal są do nabycia w najbliższej aptece.

Fala mrozów w Europie

Na Węgrzech kilka osób zmarło na śmierć

Turyn, 14 lutego.

(PAT) W całych północnych Włoszech w dalszym ciągu panują silne mrozy. Opady śnieżne są szczególnie wielkie w okolicy Alpy. Rzeki zamarzły. Termometr wskazuje 16 poniżej zera.

Sojia, 14 lutego.

(PAT) W całym kraju panują dotkliwie mrozy. Na południu Bułgarii zanotowano szereg napaści wilków na wieś.

Budapeszt, 14 lutego.

(PAT) Niezwykłe mrozy panujące

na Węgrzech pociągnęły za sobą ofiary w ludziach. W Szegedzie policja znalazła woźnicę zmarłego w sankach. Odwieziono go do szpitala. Pod Szegedem znaleziono ciało włościanki, która zmarła na śmierć w drodze z miasta do domu.

Sztokholm, 14 lutego.

(PAT) W pobliżu Fredrikshamn (w Finlandji) 200 rybaków uniósł prąd na krze lodowej. Z Wybörga wysłano samoloty na ratunek.

Ułatwiać życie obywatelom!..

Na marginesie przemówienia p. ministra Kościalskiego w sejmie

„Nie ulega wątpliwości, że o nastawieniu szerokiej masy obywateli do Państwa i ich usposobienia decyduje w dużej mierze administracja”.

Z przemówienia w Sejmie ministra spraw wewnętrznych Mariana Zyndram-Kościalskiego.

Zagadnienie administracji w potocznym słowniku jaknajszerszej rzeszy obywateli ogranicza się do słowa: biurokracja.

Jest dziś w modzie mówić i pisać o biurokracji, wytykać jej wady i błędy, przeciwności typ urzędnika do tego złemu, szukać dróg naprawy.

Nie jest to zaprawdę jedynie tylko niedość.

Nie baczając bowiem na takie czy inne możliwości, na to, co tak chętnie pragnie wyolbrzymiać, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy — przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

przyznając jednak trzeba, że biurokracja —

opozycyjna wyolbrzymia, czyniąc z biurokracji wady, nie baczając też na to, co z ust podaje anegdota ani na karmalne rodaków rozmowy —

nia, czy nawet pokrzywdzenia. A pamiętać należy, że poczucie krzywdy im głębiej wnika w szerokie masy, mniej państwowo uświadomione i mniej posiadające zrozumienia dla konieczności państwowych — tem jest większe i tembardziej w swej sumie wywołuje siły dynamiczne, rozsadzając naturalną i normalną więź, łączącą obywatela z Państwem.

Jeśli więc minister Kościalski ustala zasadę, iż „naczelnym hasłem i ambicją urzędnika powinno być, aby przy załatwianiu każdej sprawy wszelkimi siłami dążyć do tego, by życie obywateli ułatwić i chronić go życiowym sposobem od wszystkich niepotrzebnych uciążliwości” — jeżeli sternik naszej polityki wewnętrznej wymaga, aby „w każdej sprawie kierować się zdrowym rozsądkiem, unikać zbędnych formalności, niezrozumiałych dla przeciętnego obywatela” — to cel będzie osiągnięty, gdy ten duch właśnie zapanuje w świadomości półmilionowej rzeszy wykonawców władzy na wszystkich szczeblach służby państwowej.

Niech słowa ministra Kościalskiego głęboko zapadną w dusze i wojewody i starosty, prezesa izby skarbowej i skromnego referenta, badającego zażalenia podatkowe, naczelnika urzędu celnego i strażnika na stacji towarowej, dyrektora okręgu kolejowego i kontrolera w pociągach, szefa kuratorium szkolnego i sekretarza dyrektora gimnazjum, funkcjonariusza za okienkiem pocztowym, sekwestratora podatków i posterunkowego policji...

Niech im wszystkim przyświeca jedna myśl, że w czyn musi być przyobleczona zasada: „Państwo jest wspólnym dobrem wszystkich obywateli”.

„PLUTON”

T. M. TARASIEWICZÓW

PIERWSZA WARSZAWSKA PALARNIA KAWY, S. A.

OTWIERA w SOBOTĘ 16 b.m. SWÓJ CZWARTY SKLEP w ŁODZI

PIOTRKOWSKA 91

Hauptmann stracony będzie na krześle elektrycznym

Roosevelt nie ma prawa ułatwienia skazanego. — Zwolennicy Hauptmanna wybili szyby w sądzie

Nowy Jork, 14 lutego. (PAT) Z Flemington donoszą, że Hauptmann plakał przez całą noc i zasnął dopiero nad ranem. Pani Hauptmann w towarzystwie obrońcy otrzymała widzenie z mężem dziś po południu. Rozmowa trwała pół godziny.

Nowy Jork, 14 lutego. (PAT) Naczelnik więzienia w Flemington zakomunikował dziś, że w sobotę Hauptmann będzie przewieziony do więzienia w Trenton (stolica stanu New Jersey) i osadzony w celi skazanych na śmierć. Opinię publiczną w sprawie wyroku na Hauptmanna jest podzielona.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Stronicy Hauptmanna po ogłoszeniu wyroku wybili szyby w gmachu sądu.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Reilly, obrońca Hauptmanna — oświadczył, że wyrok jest jedną z największych omyłek sądowych w ostatnich czasach.

Minister Koc w Londynie i Paryżu

Wyjazd na targi brytyjskie i posiedzenie francusko-polskiego tow. kolejowego

Warszawa, 14 lutego. Dziś Nord Express'em wyjechał do Londynu wiceminister skarbu p. Adam Koc, który na zaproszenie rządu angielskiego weźmie udział w uroczystości otwarcia Targów Brytyjskich, jaka odbędzie się w dniu 18 bm. Pobyt p. ministra Koca w Londynie potrwa około tygodnia. W podróży p. ministrowi towarzyszy radca ministerjalny p. Ruciński.

W drodze powrotnej p. minister Koc zatrzyma się w Paryżu, gdzie weźmie udział w posiedzeniu komitetu dyrektorskiego Towarzystwa Kolejowego Francusko - Polskiego, które odbędzie się w dniu 23 bm.

Porządek dzienny posiedzenia komitetu obejmuje między innymi sprawozdanie dyrektora z dotychczasowej eksploatacji magistrali węglowej Śląsk - Gdynia, rozpatrzenie bilansu Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1934 r. oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1935. W posiedzeniu komitetu wezmą udział również wiceministrowie komunikacji p. p. Bobkowski i Piasecki, oraz dyr. departamentu ministerstwa skarbu p. Baczyński.

Porządek dzienny posiedzenia komitetu obejmuje między innymi sprawozdanie dyrektora z dotychczasowej eksploatacji magistrali węglowej Śląsk - Gdynia, rozpatrzenie bilansu Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1934 r. oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1935. W posiedzeniu komitetu wezmą udział również wiceministrowie komunikacji p. p. Bobkowski i Piasecki, oraz dyr. departamentu ministerstwa skarbu p. Baczyński.

Porządek dzienny posiedzenia komitetu obejmuje między innymi sprawozdanie dyrektora z dotychczasowej eksploatacji magistrali węglowej Śląsk - Gdynia, rozpatrzenie bilansu Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1934 r. oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1935. W posiedzeniu komitetu wezmą udział również wiceministrowie komunikacji p. p. Bobkowski i Piasecki, oraz dyr. departamentu ministerstwa skarbu p. Baczyński.

Porządek dzienny posiedzenia komitetu obejmuje między innymi sprawozdanie dyrektora z dotychczasowej eksploatacji magistrali węglowej Śląsk - Gdynia, rozpatrzenie bilansu Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1934 r. oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1935. W posiedzeniu komitetu wezmą udział również wiceministrowie komunikacji p. p. Bobkowski i Piasecki, oraz dyr. departamentu ministerstwa skarbu p. Baczyński.

Porządek dzienny posiedzenia komitetu obejmuje między innymi sprawozdanie dyrektora z dotychczasowej eksploatacji magistrali węglowej Śląsk - Gdynia, rozpatrzenie bilansu Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1934 r. oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1935. W posiedzeniu komitetu wezmą udział również wiceministrowie komunikacji p. p. Bobkowski i Piasecki, oraz dyr. departamentu ministerstwa skarbu p. Baczyński.

Porządek dzienny posiedzenia komitetu obejmuje między innymi sprawozdanie dyrektora z dotychczasowej eksploatacji magistrali węglowej Śląsk - Gdynia, rozpatrzenie bilansu Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1934 r. oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1935. W posiedzeniu komitetu wezmą udział również wiceministrowie komunikacji p. p. Bobkowski i Piasecki, oraz dyr. departamentu ministerstwa skarbu p. Baczyński.

Porządek dzienny posiedzenia komitetu obejmuje między innymi sprawozdanie dyrektora z dotychczasowej eksploatacji magistrali węglowej Śląsk - Gdynia, rozpatrzenie bilansu Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1934 r. oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1935. W posiedzeniu komitetu wezmą udział również wiceministrowie komunikacji p. p. Bobkowski i Piasecki,

Kobieta, która nie jest kobietą

nie może być szczęśliwa właśnie dlatego, że nikt jej nie kocha i nie pożąda. — Praca męska pozbawia kobietę czaru i uroku

Jaką rolę odgrywa w organizmie X-chromozom

Wszystko w życiu sprowadza się do fizjologii: wielkie czyny i wielkie zbrodnie, wojny i rewolucje, ruchy religijne i społeczne. Genjusz, talent, uroda — wszystko zależy od układu gruczołów i składu krwi. Gdyby ich organizm był zbudowany inaczej — Napoleon nie odegrałby swej wielkiej roli w Europie, Szekspir nie podarowałby światu swych nieśmiertelnych tragedii, Lenin byłby przez całe życie jakimś pisarczykiem, Kleopatra nie odegrałaby swej roli w historii imperium rzymskiego, Lukrecja Borgia byłaby najszlachetniejszą kobietą na półwyspie Apenińskim, a markiza Pompadour być może sprzedawałaby kasztany na ulicach Paryża.

Te same momenty fizjologiczne warunkują wrodzony kobieciom czar, stanowiący ich główną broń w wiecznej walce obojga płci. Niezwykle interesujący odczyt na ten temat wygłosił w Wiedniu słynny uczonego psycholog, prof. Rudolf Urbancic, będący autorytetem w dziedzinie zagadnień seksualnych.

Przedewszystkiem wysunął on tezę: — Aby spełnić swą rolę w życiu i być szczęśliwą, kobieta musi być kobiecą.

Opierając się na tej tezie, prof. Urbancic bezwzględnie potępił dążenia współczesnych kobiet do zrównania się z mężczyznami i do rywalizacji z nimi w różnych dziedzinach. Z biologicznego i fizjologicznego punktu widzenia jest to absurd, który sprowadza się do ignorowania praw natury. Kobieta o cechach mężczyzny staje się niczem, bezpłciową istotą, wzbudzającą co najwyżej litość.

„Ale posłuchajmy, jak argumentuje swą teorię prof. Urbancic.

Organizmy wszystkich żywych stworzeń składają się z oddzielnych komórek. Każda komórka składa się z jądra i otaczającej tkanki. W jądrze komórki zaś znajdują się t. zw. chromozomy, przyczem liczba tych ciałek nie jest jednakowa u różnych istot żywych. — Przeważnie komórka męskiego organizmu posiada 23 chromozomy, a kobiecego — 24.

Na tem oparta jest teoria o narodzinach dzieci — płci męskiej i żeńskiej. Komórka męska rozczepia się na 11 i 12 chromozomów, a kobiece — na 12 i 12. Jeśli spotka się 12 z 12 — narodzi się

dziewczynka. Jeśli spotka się 11 z 12 — narodzi się chłopiec.

W ten sposób kobieta ma pewną przewagę nad mężczyzną — o jeden chromozom. Ten specyficznie kobiecy, 24 chromozom, nazywa się X-chromozomem. I on właśnie zawiera w sobie te cechy, które charakteryzują kobietę. On rozwija w kobiecie to, co my nazywamy kobiecością i co czaruje mężczyzn. Gdyby nie było tego chromozomu — Antoniusz, miast korzystać się u stóp Kleopatry, ruszyłby na czele legionów przeciwko Cezarowi, Mona Liza nie oszalałaby swym uśmiechem Leonardo da Vinci, a Beatrycze nie weszłaby do historii wraz z nieśmiertelnym Dantem.

Kobieta, która ma zniszczony 24-ty chromozom, przestaje być kobiecą. Jest to kobieta maskulinarna, której nie cechują żadne rysy kobiece, rzadko zewnętrzne a już nigdy wewnętrzne. Co wpływa jednak na to zniszczenie 24-go chromozomu u kobiety?

Przedewszystkiem, niedostateczne odżywianie. Kobieta, która systematycznie niedojada, powoduje, że jej X-chromozom źle funkcjonuje. Jej czar kobiecy powoli zanika. Dlatego właśnie po wojnie obserwujemy przewagę narodzić się chłopców nad dziewczętami, gdyż w czasie wojny o normalnym odżywianiu się nie może być mowy.

X-chromozom niszczy się również przez fizyczną pracę kobiet. A zanika stopniowo, gdy kobieta spełnia pracę typowo męską, w każdej dziedzinie.

A tymczasem ten chromozom mieści w sobie wszystko, co kobieta potrzebuje: kokieteria, wstydliwość i, co najważniejsze, sex-appeal.

Z tego względu prof. Urbancic, z naukowego punktu widzenia, sprzeciwia się udziałowi kobiety w życiu spo-

łecznem. Twierdzi, że kobieta nie powinna pracować, powinna studiować na uniwersytetach, nie powinna walczyć się do nauki, literatury, a przede wszystkim — nie powinna zajmować się pracą typowo męską. Kobieta powinna pozostać kobietą. W przeciwnym wypadku straci wszystko, co pociąga mężczyzn. A kobieta, która nie potrafi wzbudzić ciekawości i zachwytu w żadnym mężczyźnie, nie ma właściwie nic do roboty na świecie.

Prof. Urbancic zastrzega się, by nie nazwano go reakcjonistą. Zastrzega się, że nie propaguje odsunięcia kobiet od pracy zarobkowej. Wypowiada tylko swoje poglądy, oparte na doświadczeniach i obserwacjach naukowych i ostrzega kobiety przed tem, co im grozi, gdy starać się będą postępować na przekór prawom natury.

Oczywiście, współczesne warunki ułożyły się w ten sposób, że kobieta musi zajmować się pracą zarobkową. Na to niema rady. Ale w tym wypadku niechaj kobiety szukają zatrudnienia w takim dziale pracy, któryby nie stawiał jej na jednym poziomie z mężczyznami. Mogą być doskonałymi sekretarkami, biurolistkami, krawcowymi, szwaczkami — ale niech nie spełniają poważniejszych funkcji biurowych, niech nie będą buchalterkami, adwokatami, lekarzami, dziennikarkami, konduktorkami, maszynistkami (nie o maszynę do pisania chodzi) i t. d.

A jeśli domagają się pełnego równouprawnienia, jeśli mimo wszystko domagają się dla siebie pozycji społecznej — niech w takim razie nie mają pretensyj, że nikt nie będzie w nich widział kobiety, że nikt nie potrafi je kochać i nie będzie czynił żadnych kroków i starań, by je zdobyć. Chromozom X zaginie u nich zupełnie. N. T.

Już jutro

„CASINO”

poszczyci się wspaniałą premierą
komedji wiedeńskiej

z Lianą Haid

Rest. „TABARIN” Dancin’
Narutowicza 20.

Dziś i codziennie światowa atrakcja

TRIO OHAYO

To maximum przysłówowej japońskiej sztuki
zręczności oraz pełny program artystyczny.
Codziennie 5—8 Fiv’e z pełnym programem
art., kons. 1 zł., od 10 w. do rana dancing.

CASINO

DZIŚ PORAZ OSTATNI!
Harry Baur
Annabella
Richard Williams

w gigantycznym filmie

MOSKIEWSKIE NOCE

wg. utworu Plotra Benolt.

Reż. Aleksander Granowski

Dziś początek o 4-ej.

„Luna” DZIŚ „FRASQUITA” w języku niemieckim

Grand-kino | Bal w Savoy’u

Początek o godzinie 4-ej

W roli gł. GITTA ALPAR
i HANS JARAY
Muzyka: Pawła ABRAHAM

Dziennikarz litewski w Polsce

Red. Valentinas Gustainis przybył na stałe do Warszawy

Oczywiście — przed nim też już byli. Ale tylko sporadycznie, na chwilę, przelotnie. Ten jest już akredytowany. Formalnie. Oficjalnie. Atasowany przy warszawskim związku korespondentów zagranicznych.

Przyjazd do Polski pierwszego oficjalnego litewskiego korespondenta stanowi nie lada sensację. Jeszcze dwadzieścia lat wstecz ani o tem marzyć nie można było. Myślni pierwsi przełamali lody. Trzy miesiące siedział w Kownie red. E. M. Schummer, autor „Nowej Litwy” — pierwszej polskiej książki o współczesnej Republice Litewskiej. Potem nakrótka zawitał tam polski globtrotter, nasz rodziwy „Knickerbocker”, czy też „Kisch”, Al. Janta-Polczyński, a wreszcie przyszła kolej na stałych korespondentów polskich w Kownie. — Dzisiaj mamy w stolicy litewskiej 3-ch przedstawicieli naszej prasy, pp. dr. Mergla, T. Katelbacha i Wiewiórskiego.

A oto teraz na dłuższy pobyt przybył do Warszawy p. Valentinas Gustainis.

Kimże jest ten przedstawiciel prasy litewskiej?

Pamiętam go z czasów podróży do Kowna. Spotkaliśmy się w L i e t u v o s, V e ž b u t i s (Hotel Litewski). Hotel

ten i restauracja mieszczą się przy principalnej L a i s v e s G a t v e (Aleja Wolności) i stanowią własność litewskiego ministerstwa spraw zagranicznych.

Właśnie pitem sobie łyk po łyku wyborowy litewski krupnikas w towarzystwie prof. J. A. Herbaczewskiego, literata Faustasa Kirsy i świetnego śpiewaka, Kiprasa Petrauskasa, kiedy do sali wszedł pan średniego wzrostu, z miłym wyrazem twarzy, na oko mający mało co więcej ponad trzydziestkę.

— To jest redaktor naczelny „Lietuvos Aidas”, p. Valentinas Gustainis — oznajmił mi szeptem Herbaczewski — jeden z najzdolniejszych litewskich dziennikarzy. Jest mężem z a u f a n i a prezydenta S m e t o n y...

Mówił mi o nim wiele. A potem poznaliśmy się z nim osobiście.

I oto po paru latach p. Gustainis odwiedza mnie już w Warszawie.

— Łabas, ponas! — powitałem go kordjalnie, kiedy stanął w drzwiach mego mieszkania. (Tyle jeszcze zapamiętałem litewszczyzny).

Uśmiechnął się przyjaźnie. Przepraszając, że tak późno się zjawia, ale miał

kłopoty z wyszukaniem mieszkania. „Więc już na stałe?” — „Tak jest, na stałe — odpowiada — w tych dniach jadę do Litwy, zabieram żonę i córeczkę i znowu wracam tutaj”. — To ślicznie.

W Polsce jest od dwóch tygodni. Już „Lietuvos Aidas” drukuje jego pierwsze korespondencje. Narazie ogólnikowe, pierwsze impresje. Więc o mieszkańcach Warszawa („bardzo elegancie miasto, śliczne kobiety, dobrze ubrani dżentelmeni”), o teatrach (był na „Pięknej Helenie” i — zachwycony grą artystów i znakomitą, przedwiośnie adaptacją Marjana Hemara).

— Teraz zabrałem się do studiowania historii polskiej — powiada dalej z uśmiechem — jużem trzy grube książki historyczne przeczytał. Poza tem pilnie uczę się polskiego.

Rozmawiamy naogół po rosyjsku, ale p. Gustainis woli już teraz mówić po polsku. „Dla wyprawy” — wtrąca. Komplementuję go, że idzie mu wcale gładko. Jak na tak niedługi pobyt.

Odbył już szereg konferencji. Ocenił je teraz wynikiem głosowania w związku korespondentów zagranicznych w sprawie przyjęcia go.

Jakie ma dalsze plany? — zapytuję.

— Myślę zrobić sobie szczegółowy plan działalności. Zaczę pewnie od podróży po Polsce. Konieczne muszę poznać waszą sławną Gdynię, wasz Śląsk, potem Kraków, Zakopane, Lwów, Poznań... Następnie — sprawy kulturalne i artystyczne. W tej mierze pomocny be-

dzie mi mój kolega, korespondent polski „Siewodnia”, p. Mikołaj Wolski, który tu bawi oddawna i poznał już bardzo interesujące znajomości. Niedawno np. pisał obszerny artykuł o twórczości Staffa.

Widział się już z Herbaczewskim z Schummerem, który pokazywał mi właśnie korektę swojej nowej książki „Pod znakiem Pogoni”. O Litwie, naturalnie, współczesnej.

Książka ta, niewątpliwie, okaże się bardzo pożyteczna dla dalszego zbliżenia polsko-litewskiego, gdyż pierwszemu zadaniem dobrych sąsiedzkich stosunków jest wzajemne gruntowne poznanie się.

Rozmowa toczy się dalej na temat genialnego artysty-malarza Litwy, Mikołaja Ciurlionisa, który przed wojną studiował w Warszawie muzykę w konserwatorium. W Warszawie żyje i jest wiele osób, które go znają, które się z nim przyjaźniły. Zebrać tutaj materiały o wielkim litewskim artyście, odszukać ślady jego tutejszego pobytu — oto dalsze zadania p. Gustainisa.

— Do Polski przyjechałem bardzo chętnie — dodaje. — Kiedy mi państwo stawiono do wyboru inne państwa, wybrałem Warszawę — kończy.

Zegnamy się serdecznie i w imieniu dziennikarzy polskich wyrażam życzenie, by mitemu litewskiemu koledeczce z jego dalszej owocnej pracy na terenie zbliżenia polsko-litewskiego.

Luty
15
Piątek

W Oze
Zatarg

Zatarg w fakturze w dziś zostanie zarządca fa zarządzenie. Na wieś nie inspektor zarządca fabry delegatów z byli konfere Jak nas kwestie zost nione. Dziś klady schlo

Strajk w objął

Wczoraj robotników w wybuch strajku. Robotnicy wyprodu dziasz gdziasz 24 g

Strejk fabryk fabryk. Nie waz otrz mieruchon lezace do s

Ogółem ników. Str

Likw

Jak się dajistyczna być w najb w ubiegła kongres nei, na kto szczęściu P. S. celer chronictwa tyczna we owiac jeg Zarząd przez kons zarządem

Opłaty

Jak się gospodarz: dyrekcji p nia opłat z lach poczy gdy opłati 21, na 2 właścicieli z tych skr w liczn skrzyński s wiec zaró niadacze. Many bed

Pan w Hauke - M rajzym Warszaw

Dziś w A. Polasza - Pomoral M. Epietel kiego - I opłaca 5

Quidam

Luty
15
PiątekDzisiaj Faustyna i Jowity
Jutro Juljanny M. P.

Wschód słońca	6.52
Zachód słońca	16.47
Wschód księżyca	14.04
Zachód księżyca	6.02
Długość dnia	9.59
Przybyła dnia	2.06

W Ozorkowie pracują Zatarg został zlikwidowany

Zatarg w Schloesserowskiej Manufakturze w Ozorkowie prawdopodobnie dzisiaj zostanie zlikwidowany. Ponieważ zarządca fabryki, p. Vogel, cofnął swe zarządzenie, które było przyczyną zatargu, wczoraj o godz. 11-ej rano robotnicy opuścili teren fabryczny.

Na wieść o tem do Ozorkowa udali się inspektor pracy Kakowski oraz zarządca fabryki p. Vogel i przy udziale delegatów związków zawodowych odbyli konferencję z robotnikami.

Jak nas informują, wszystkie sporne kwestie zostały na konferencji uzgodnione. Dzisiaj rano prawdopodobnie zatargi schloesserowskie już ruszą. (i).

Strajk w przemyśle dzianym objął już 7000 robotników

Wczoraj rozpoczął się w Łodzi strajk robotników przemysłu dzianego. Strajk ten wybuchł wskutek niedośćcia do porozumienia z przemysłowcami w sprawie nowej umowy zbiorowej na sezon jesienno-zimowy. Robotnicy domagali się 31 groszy za wyprodukowany kilogram towaru, podczas gdy średni przemysł ofiarował im 24 grosze, zaś wielki — 30 groszy.

Strajk objął, jak nas informują, 70 procent fabryk łódzkich. W fabrykach robotnicy nie strajkują, ponieważ otrzymali pełne żądane stawki. Utrudnionom więc tylko fabryki, należące do średniego i wielkiego przemysłu.

Likwidacja partii NSPP w Polsce

Jak się dowiadujemy, niemiecka socjalistyczna partia pracy w Polsce ma być w najbliższym czasie zlikwidowana. W ubiegłą niedzielę odbył się w Bielsku kongres niemieckiej partii socjalistycznej, na którym uchwalono rezolucję o wszczęciu pertraktacji z zarządem P. S. celem organicznego złączenia obu stronnictw. Niemiecka partia socjalistyczna weszłaby w całość do PPS, stając się jego odłamek.

Zarząd partii upoważniony został przez kongres do podjęcia rokowań z zarządem naczelnym PPS. (i).

Opłaty za skrzynki pocztowe

Jak się dowiadujemy, organizacje gospodarcze postanowiły wystąpić do dyrekcji poczty, domagając się obniżenia opłat za skrzynki pocztowe w urządzeniach pocztowych. Od czasu bowiem gdy opłaty te zostały podniesione z 1 zł. na 2 zł. miesięcznie — większość właścicieli zrezygnowała z korzystania z tych skrzynek.

W licznych urzędach pocztowych skrzynki są zupełnie puste. Traci na tem więc zarówno poczta, jak i niedawni posiadacze. Memorjał w tej sprawie wysłany będzie w przyszłym tygodniu.

Osobiste

Pan wojewoda łódzki, Aleksander Hauke - Nowak, wyjechał w dniu wczorajszym w sprawach służbowych do Warszawy.

Ważne ogłoszenia
Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: — A. Polaszka — Plac Kościelny 10, A. Charemży — Pomorska 12, E. Millera — Piotrkowska 46, M. Epszajna — Piotrkowska 225, Z. Górczyński — Przejazd 59, G. Antoniewicza — Pałeczka 30.

ROZSTRZELIWAC CHORYCH

na jaglicę proponuje przywódca narodowców, r. Czernik. — Tragikomiczne wnioski wywołują.. wesołość i konsternację. — Walka z kalekami zaszczytu nie przynosi

Plan rozbudowy miasta Łodzi został zatwierdzony

Jak było do przewidzenia, na posiedzeniach komisji finansowo-budżetowej rady miejskiej musiało dojść do starcia ze Stronnictwem Narodowym.

Wczorajsze posiedzenie komisji było jaskrawym tego dowodem.

Przystąpiono na początku do rozpatrywania działu „Drogi i place publiczne”. I tu na wstępie wypłynął bardzo charakterystyczny wniosek, zgłoszony przez p. Bartczaka ze Stronnictwa Narodowego. P. Bartczak, podobnie jak i p. Kapczyński, jest przedsiębiorcą kanalizacyjno-wodociągowym, budowlanym i t. d. I tam, gdzie

wchodzi w grę interes osobisty, zapominają natychmiast, iż są rzekomymi obrońcami robotników. Zgłosili wobec tego wniosek, aby miasto nie prowadziło żadnych robót publicznych we własnym zakresie, lecz powierzyło je przedsiębiorcom prywatnym.

W dyskusji podkreślono, iż miasto nie jest przedsiębiorstwem zarobkowym. Jeśli ma fundusze na prowadzenie robót publicznych, wydatkuje je całkowicie na place dla robotników, nie zarabiając na tem nic zgola. A wszak przedsiębiorcy prywatni muszą na robotach zarobić i dlatego obniżą stawki płac robotniczych, do czego miasto dopuścić nie chce. Radni mimo to, zapowiedzieli obronę tego wniosku na plenum rady miejskiej.

Przy rozpatrywaniu poszczególnych pozycji podwyższono sumę, przeznaczoną na naprawę jezdni na ulicach łódzkich z 846.000 zł. na 950.000 zł. oraz sumę, przeznaczoną na naprawę chodników z 203.000 zł. na 250.000 zł.

Plan rozbudowy miasta

Przy następnym dziale „pomiarów i planów rozbudowy miasta” nie było żadnej dyskusji, natomiast komisarz rządowy inż. Wojewódzki zakomunikował radnym bardzo radosną dla Łodzi nowinę — oto

PLAN REGULACYJNY M. ŁODZI ZOSTAŁ NARESZCIE PRZEZ WŁADZE NADZORCZE ZATWIERDZONY.

Komisarz Wojewódzki scharakteryzował pokrótce perypetje, jakie plan ten przechodził. Poprawiono go i zmieniano nieskończoną ilość razy. I nawet ten ostatni plan, który uchwalila poprzednia rada miejska, był tak fantastyczny, że nie mogło być mowy, aby kiedykolwiek mógł być zrealizowany! Trzeba go było więc poprawić i już poprawiony przesłać do ministerstwa.

Komisarz Wojewódzki wyjaśnił, że wskutek braku środków materialnych całość planu nie będzie mogła być od razu zrealizowana. Ale przynajmniej skończy się chaotyczne budownictwo w Łodzi i nareszcie

miasto nasze otrzyma właściwe oblicze.

Skoiei zajęto się budżetem działu „OSWIATA”. Zreferował go naczelnik wydziału Waltratus, który wyjaśnił, że ogólna suma, przewidziana na oświatę w Łodzi wynosi zł. 4.185.418. Do publicznych szkół powszechnych uczęszcza obecnie 74.008 dzieci, ogółem zaś pobiera w Łodzi naukę 87.239 dzieci. Od roku 1929 przyrost dzieci w szkołach wyniósł 50 procent. Nauczycieli jest 1127.

Sposób na chorych

RADNY KOWALSKI domaga się, aby wychowanie dzieci w łódzkich szkołach powszechnych było prowadzone w duchu katolickim i zapytuje, czy niema takich wypadków, by nauczyciele łodzi żydzi uczyli dzieci polskie.

Odpowiada mu KOMISARZ WOJEWÓDZKI, który oświadcza, że żadnych zarzutów szkolnictwu łódzkiemu nie można zrobić, najlepszym tego dowodem, że Kurja Biskupia w Łodzi nie ma żadnych zastrzeżeń co do nauki i wychowania dzieci w łódzkich szkołach powszechnych.

RADNY CZERNIK (Str. Narodowe): — W specjalnej szkole dla dzieci chorych na jaglicę jest lekarz — żyd. Jakim prawem żydowski lekarz leczy polskie dzieci?

KOMISARZ WOJEWÓDZKI odpowiada mu z uśmiechem, że kwestia leczenia zależy od kwalifikacji lekarskich, a nie od wyznania. W Polsce niema różnic wyznaniowych i zarząd miejski w Łodzi nie będzie prowadził innej polityki, aniżeli władze państwowe.

RADNY CZERNIK: — A właśnie, że tu musi być inaczej. Moją żonę lekarze żydowscy pokrajali na kawałki. I wogóle z tymi jaglicznymi to jest tylko kłopot. W czasie wojny, za okupacji niemieckiej, gdy był wypadek jaglicy, to NIEMCY WYPROWADZILI TAKICH ZA MIASTO I ROZSTRZELIWALI...

Wśród radnych narodowców wybuchła konsternacja. Adw. Kowalski ciągnie r. Czernika za rękaw, prosząc, by przestał mówić. R. Walczak woła:

— A może r. Czernik każe wstawić do budżetu sumę na zakup karabinu maszynowego do rozstrzelania jagliczych chorych?

Pomiędzy r. Czernikiem a jego współkolegami frakcyjnymi przez pewien czas jeszcze trwa kontrowersja, poczem następuje chwilowy spokój.

Przy omawianiu budżetu miejskiej szkoły pracy, r. Kowalski zaatakował magistrat, twierdząc, że do szkoły tej przyimuje się tylko dzieci uprzywilejowane i korzystające z protekcji. Komisarz Wojewódzki odparł na to, że jest to głosowe i nieprawdziwe twierdzenie.

gdyż każde dziecko, zamierzające wstąpić do szkoły pracy poddawane jest egzaminowi konkursowemu i tylko na tej podstawie kwalifikuje się dzieci do przyjęcia.

Walka ze szkolnictwem

Skoiei przystąpiono do subsydjów na szkolnictwo. Komisja postanowiła podwyższyć subsydjum dla Macierzy Polskiej w Gdańsku z 1000 zł. na 2000 złotych i dla szkół polskich w Niemczech z 4.500 zł. do 5.500 zł.

Następnie Stronnictwo Narodowe zgłasza wnioski o SKREŚLENIE WSZYSTKICH SUBSYDJÓW DLA SZKÓŁ ŻYDOWSKICH. Zabiera wobec tego głos radny Zajde (sjonista-rewizjonista), który zwraca uwagę, że chodzi tu przedewszystkiem o subsydjum dla szkoły dla głuchoniemych.

— Widzę, że narodowcy chcą odnieść zwycięstwo nad kalekami żydowskimi — mówi r. Zajde — ale to zwycięstwo zaszczytu przyniesie nie może. Chodzi o ludzi najbardziej upośledzonych, którzy skazani są na śmierć głodową, jeśli nie otrzymają odpowiedniego przygotowania do życia. Jest to suma tak niewielka, że nie wolno miastu jej odmawiać. Apeluje do radnych, by pozycję tę utrzymali.

Popiera to przemówienie komisarz Wojewódzki, który również twierdzi, że można walczyć ze zdrowymi ludźmi, ale nie z kalekami. Za utrzymaniem tej pozycji wypowiadają się również przedstawiciele B. B. W. R. i Chrześcijańskiej Demokracji.

Skoiei radny Zajde domaga się utrzymania, również pozycji, przeznaczonych na żydowskie szkolnictwo religijne, ze względu na dobro miasta. Cała subwencja wynosi tylko 2.400 zł. Jest to suma minimalna, a gdy zostanie skreślona i uczniowie, miast do tych szkół, skierowani zostaną do publicznych szkół powszechnych, na miasto spadnie ciężar kilkunastu tysięcy złotych.

W głosowaniu, za utrzymaniem subsydjów wypowiedzieli się radni z B. B. W. R., z chadeckich, socjaliści i żydzi. Przeciwno głosowali radni endeccy. Subsydja zostały skreślone.

Przy rozpatrywaniu subsydjów dla gimnazjum wieczorowego P. O. W. radni stronnictwa narodowego zmniejszyli przeznaczoną na tę szkołę sumę 12.000 złotych do 8 tysięcy.

Przeciw W. Wszechnicy

Gorąca dyskusja rozgorzała przy rozpatrywaniu SUBSYDJUM DLA WOLNEJ WSZECHNICY.

Radni z obozu narodowego twierdzili, że Łódź nie potrzebuje wyższej uczelni i dlatego domagali się skreślenia subsydjum w wysokości 100.000 złotych.

W odpowiedzi komisarz Wojewódzki wyjaśnił, że Wolna Wszechnica jest uczelnią ze wszechmiar godną poparcia. Od wielu lat rozlegały się głosy, by w Łodzi powstała wyższa uczelnia, to też obecnie, gdy udało się przynajmniej częściowo takiel uczelni uzyskać, nie wolno niszczyc tego dorobku kulturalnego miasta. Zresztą, miasto posiada umowę z Polską Wolną Wszechnicą, umowa obowiązuje jeszcze kilka lat i musi być dotrzymana.

Radni endeccy oświadczyli, że nie obchodzą ich umowy i w głosowaniu przeszedł wniosek, skreślający subsydjum dla Wolnej Wszechnicy. Komisarz Wojewódzki oświadczył wobec tego, iż wpisuje do protokołu, że uchwała nie jest ważna, gdyż na mocy umowy miasto i tak będzie musiało sumę tę wpłacić.

Na tem posiedzenie zostało zakończone. Dalszy ciąg — w poniedziałek. Rozpatrywany będzie budżet kultury i sztuki. Niewątpliwie znów rozgorzeje walka o utrzymanie teatru w Łodzi. (S).

Posiedzenie rady 21 b.m.

Na porządku dziennym nagłe wnioski

Niezależnie od prac budżetowych, jakie toczą się w komisji finansowej — w przyszłym tygodniu w czwartek, dnia 21 b. m. odbędzie się plenarne posiedzenie rady miejskiej, celem rozpatrzenia szeregu bieżących i aktualnych spraw.

Przedewszystkiem wyloniona ma być komisja dyscyplinarna dla spraw radzieckich. Według nowej ustawy, która nakłada na radnych bardzo poważne obowiązki, wszystkie wykroczenia ze strony przedstawicieli ludności muszą być rozpatrywane i referowane na radzie miejskiej. W tym właśnie celu powołana zostaje komisja dyscyplinarna spośród samych radnych.

Następnie rada miejska dokonać musi wyboru delegatów na zjazd związków

miast polskich, który odbędzie się w początkach przyszłego miesiąca.

Dalszy ciąg porządku dziennego przewiduje rozpatrzenie wniosków nagłych, które były zgłoszone na poprzednich posiedzeniach. A więc rozpatrzone ma być wniosek o potaniecie taryfy elektrycznej w Łodzi, wniosek o obniżenie cen biletów tramwajowych i wreszcie wniosek Ch. D. o wykupie przez miasto rzeźni miejskiej, która jest przedsiębiorstwem koncesjonowanym. Wnioski te będzie referował przedstawiciel komisji radzieckiej do spraw ogólnych. Z tego względu przed posiedzeniem rady, we wtorek, odbędzie się posiedzenie tej komisji, która zapozna się szczegółowo z wnioskami. (i)

Nieście pomoc najbiedniejszym

5-lecie Rozgłośni Łódzkiej

ŁÓDZKA AUDYCJA JUBILEUSZOWA.

Jak wiadomo, w bieżącym miesiącu Rozgłośnia Łódzka Polskiego Radja obchodzi 5-lecie swojego istnienia.

W związku z tem opracowany został program, który transmitowany będzie w dniu 17 lutego na wszystkie stacje polskie.

Audycja z okazji 5-lecia Rozgłośni Łódzkiej rozpocznie się o godz. 14.00 krótkim przemówieniem kierownika Rozgłośni, poczem głos zabiorą przedstawiciele władz: pan wojewoda łódzki Aleksander Hauke-Nowak, pan komisarz rządowy m. Łodzi inż. Wacław Wojewódzki.

Po tej części oficjalnej nadany zostanie na wszystkich stacjach polskiej Filharmonii Łódzkiej zorganizowany dla robotników przez Łódzkie Towarzystwo Muzyczne, Wydział Ośw. i Kultury Zarządu m. Łodzi wspólnie z Rozgłośnia Łódzka Polskiego Radja.

Program tej audycji obejmuje występ chóru „Zjednoczone” oraz popisy solistów: Bronisława Rotzlatówna (skrzypce), E. Szumich (śpiew), prof. W. Lewandowski (fortepian). Koncert ten poświęcony został wyłącznie muzyce polskiej. Wykonane zostaną utwory Różyckiego, Niewiadomskiego, Brzezińskiego, Karłowicza, Opieńskiego, Marczewskiego i Galla. Koncert poprzedzony zostanie słowem wstępem charakteryzującym znaczenie tej imprezy kulturalnej dla szerokiego rzeszy robotniczych naszego miasta.

Bezpośrednio po transmisji z Filharmonii nadany zostanie ze studja łódzkiego telefon o Łodzi, który wygłosi prezes Syndykatu Dziennikarzy Łódzkich red. Czesław Gumkowski.

JUBILEUSZOWY KONCERT ŻYCZEN

W sobotę, dnia 16 lutego jak zwykle przypada w programie Rozgłośni Łódzkiej popularny Koncert Życzeń. Tym razem jednak z uwagi na 5-lecie Rozgłośni audycja ta w pierwszej części poświęcona zostanie wspomnieniom. Po słowie wstępnym nadane zostaną w pierwszym rzędzie utwory najpopularniejsze w ciągu ostatnich pięciu lat.

JUBILEUSZOWA JEDNODNIÓWKA O FALA ŁÓDZKIM.

W piątek, dnia 15 lutego ukaże się w sprzedaży jednodniówka z okazji 5-lecia Rozgłośni Łódzkiej p. t. „Fala Łódzka”.

Pracując w zaciszu studja łódzkiego pracownicy radia nie zawsze zdają sobie sprawę, co o nich mówią i myślą radiosłuchacze, podobnie jak radiofonenci nie wiedzą o tem, co pracownicy radia o nich mówią i myślą. Jedyną okazją do zapoznania się jak „ludzie radjowi” reagują na głosy z zewnątrz, co mówią o radiosłuchaczach — jest jednodniówka — „Fala Łódzka”.

ORGANIZUJE:

Przejazdy grupowe do Palestyny (od 630 zł.)
Wycieczki morskie i lądowe

SPRZEDAJE:

Karty okretowe na wszystkie kontygenty
Bilety kolejowe krajowe
Bilety zagraniczne
Bilety tramwajowe miesięczne i kwartalne
Wyrafla paszporty
Załatwia wizy zagraniczne
Udziały informacyj w zakresie wszelkich podróży

Biuro Podróży „ORBIS”

Łódź, Piotrkowska 18. Tel. 249-33
Łódź, Piotrkowska 65. Tel. 101-01

Dodatkowa komisja poborowa

Dziś, w piątek, dnia 15 bm. w lokalu biura wojskowego - policyjnego zarządu m. Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 165 urzędować będzie dodatkowa komisja poborowa dla P.K.U. Łódź-Miasto I, na którą winni się stawić poborowi rocznika 1913, którzy z jakichkolwiek względów nie stawili się na ubiegłe komisje, oraz poborowi roczników starszych, nie posiadający jeszcze uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkalni na terenie 2, 3, 5, 8, 9 i 11 komisariatów policji.

Na komisję należy zabrać dowód osobisty lub zaświadczenie tożsamości z fotografią kartę odroczenia służby wojskowej (o ile poborowy korzysta z odroczenia), świadectwo zawodowe i świadectwo szkolne.

Należy zaznaczyć, iż w dniu 28 bm. urzędować będzie dodatkowa komisja poborowa dla PKU Łódź-Miasto II, na którą winni się stawić poborowi, jak wyżej, zamieszkalni na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatów policji.

LEKARZ - DENTYSTA

F. KOPCIOWSKA

POWRÓCIŁA.

Przyjmuje codziennie od 9-3

Gdańska 37

tel. 232-55.

od 4-7 w lecznicy

Piotrkowska 294

Teatr „ROZMAITOŚCI”, tel. 112-25.

Gościłne występy słynnego artysty

Aleksandra Granacha

Dziś, w piątek o g. 9.15 po cenach znizonych od 80 gr. do 2 zł.

„SUMIENIE ŚWIATA”

Jutro w sobotę o 12 „ZŁOTA LATA”, cały parter 1 ZŁOTY.

W próbach „SHYLOK” z Al. Granachem.

Trzech „macherów” skazano

Zajde—ojciec został aresztowany na sali sądowej

W dniu wczorajszym ogłoszony został wyrok w sprawie przeciwko trzem „macherom” — Eljaszowi Zajdzie i jego dwóm synom-bliźniakom, oskarżonym o oszustwo pod pozorem rzekomego wpływu, za odpowiedniemi wyrocznieniami, na wyroki sądowe.

Sąd przesłuchał w ciągu ostatniego dnia rozprawy dwóch świadków w ich mieszkaniach prywatnych: N. Zajberta i adw. Rabinowicza — chorvch na grype. Po tych dwóch fragmentach sesji w mieszkaniach — sąd już w gmachu sądowym zbadał niektóre dokumenty, załączone do sprawy i zgłoszone jako dowody uzupełniające, poczem orzeczł i został zamknięty.

Prok. Niklewski wskazywał na zło, jakie wyrządzali oskarżeni przez swą działalność, godzącą w autorytet sądownictwa polskiego i analizując rolę

każdego z podsądnych w całej aferze — domagał się dla nich wszystkich wysokiego wymiaru kary.

Przemówienia obrońcy wygłosili adwokaci Piotr Kon i Deczyński, którzy w końcowych wnioskach prosili o uniewinnienie swych klientów.

Sąd do tych wniosków się nie przychylił i wydał wyroki, opiewające na zamknięcie w więzieniu wszystkich podsądnych. Eljasz Zajde — głuchy ojciec — skazany został na 3 lata więzienia, jego synowie: Chaim Szulim Zajde skazany został na 4 lata i Abram Kalman — na rok więzienia. Ponieważ Eljasz Zajde odpowiadał z wolnej stopy — sąd zarządził niezwłocznie aresztowanie go na salę. Głuchy nie słyszał wyroku i był przerażony, gdy dowiedział się, że jest skazany i że został pozbawiony wolności.

Zawiadamiamy, że nasze szczęśliwe losy są już na wyczerpaniu.

Kto jeszcze nie nabył losu niechaj to uczyni natychmiast, gdyż ciągnięcie I-ej klasy rozpoczyna się już na początku przyszłego tygodnia

Kolektura Loterii Państwowej

S. Passierman

Piotrkowska 13. Tel. 242-13

Sąsiedzi oskarżali się nawzajem

przed moskalami i Niemcami, mszcząc się na swoich wrogach

Początki wielkiej wojny były między innymi tem charakterystyczne, że, korzystając z częstej zmiany wojsk na jeżdżących, zwłaszcza w małych miasteczkach, ludzie szukali przez denuncjację do władz okupacyjnych satysfakcji swych zadawnionych wrażeń, nienawiści i porachunków.

Oskarżali się nawzajem jedni przeciwko drugim: jedni, licząc, że u Moskali znajdą posłuch przeciwko tym lub innym swym wrogom, inni znów donosili o działaniach swych współobywateli do wojsk niemieckich. Na tem tle było wiele spraw sądowych i wiele tragedji, których rozmiarów donosiciele często wcale nie przewidywali.

Sieradz przeżywa ostatnio na tem właśnie tle wielką sensację.

W sierpniu r. 1914, gdy armja rosyjska cofała się przed nacierającą na nią na pięty wojskami niemieckimi, przez pewien okres czasu pozostawał w Sieradzu tylko niewielki oddział kozaków. Kozacy przeważnie objęźdżali w patrolach okolice i wskutek tego, gdy któregoś dnia w Sieradzu znalazł się oddział sanitariuszy niemieckich — nikt ich nie zatrzymał. Jednak dwaj sieradzanie: Aleksander Beker i Stanisław Sypniewski poinformowali kozaków o niemieckiej wizycie w mieście i sanitariusze dostali się do niewoli.

Kozacy wycofali się po kilku dniach z Sieradza, który zajął okupant niemiecki. Wówczas dwaj inni sieradzanie — mający z Bekerem i Sypniewskim porachunki — wskazali Prusakom swych współobywateli jako tych, którzy byli sprawcami dostania się do niewoli oddziału sanitariuszy.

Za sprawą Mela i Ickowicza skazani zostali przez sąd polowy niemiecki obaj przyjaciele Moskali na karę śmierci,

którą w drodze łaski zamieniono im na 15 lat więzienia.

Obaj skazani przebywali w więzieniu w Magdeburgu, a następnie w więzieniu Mokotowskim w Warszawie. Beker zmarł w lutym 1917 roku w więzieniu, a Sypniewskiego zwolniono w 1918 roku, na podstawie amnestji, jaką po zawarciu pokoju brzeskiego z Rosją, wydał zarząd niemiecki dla więźniów politycznych.

Po wyjściu okupantów niemieckich już w roku 1919 Sypniewski wszczął proces o odszkodowanie w wysokości 93 tys. zł. przeciw Melowi i Ickowiczowi. Dochodzenie karne zostało umorzone z braku dowodów.

Sypniewski nie ustawał w poszukiwaniach, które jednak dłuższy czas nie dawały wyniku. Dopiero w ubiegłym roku spotkał b. oficera niemieckiego korpusu sądowego, zamieszkującego obecnie w Polsce.

Za jego pośrednictwem udało się Sypniewskiemu zdobyć odpisy z akt sądowych niemieckich, stwierdzające niezbicie, że zasądzenie Sypniewskiego nastąpiło na skutek oskarżenia Mela i Ickowicza.

Pokrzywdzony Sypniewski wniósł ponowną skargę do sądu okręgowego o odszkodowanie.

Sąd po wstępnem rozpoznaniu sprawy wydał orzeczenie, na zasadzie którego komornik sądowy dokonał zajęcia na kwotę 93.000 zł. na nieruchomości należące do Mela i sumę tą zabezpieczono na hipotecę wspomnianego domu.

Obecnie cały Sieradz oczekuje z zainteresowaniem wyniku niezwyklej rozprawy sądowej, echa okresu wielkiej wojny.

Podziękowanie.

Panu Doktorowi SZYMONOWI LEWINOWI za wielce troskliwą opiekę lekarską w czasie choroby Matki naszej b. p. Ewy Winkler składają niniejszem najserdeczniejsze „Bóg zapłać”

Dzieci.

Conrad Veidt

w egzotycznym filmie

BELLA DONNE

TEATR MUZYKA /ZŁUKA

TEATR MIEJSKI.

Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę wieczór, przyjęta gorąco przez publiczność komedia S. Kiedrzyńskiego „Ten i tamten” w reż. W. Czerwego.

W ważniejszych rolach występują: Chojnacka, Paszkowska, Tymowska, Żeromska, Dardot, Szymański, Szetyński i Żurawski.

W niedzielę o godz. 4-ej popoł. raz jeszcze jeden szlagierowa komedia Katalajewa „Kwiecień sta droga”. Ceny znizone od 40 gr. do 2,70.

ŁÓDZKIE TEATRY POPULARNE.

(Ogrodowa 18).

Dziś, w piątek, dnia 15 bm o godzinie 8.15 premiera komedii w 3 aktach Franciszka Landy niera p. t. „Z nędzy do pieniędzy” w reżyserji dyr. Mieczysława Winklera.

EATR „ROZMAITOŚCI”.

Dziś, w piątek o godz. 9.15 znakomita sztuka p. t. „Sumienie świata” z Aleksandrem Granachem. Ceny znizone.

RADIOPOGRAM

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA.

PIĄTEK, 15 lutego 1935 r.

6.45—6.48. Pieśń „Kiedy ranne wstają zoro”.
6.48—6.52. Muzyka — płyty. 6.52—7.07. Główny program. 7.07—7.15. Muzyka — płyty.
7.15—7.25. Dziennik poranny. 7.25—7.35. Muzyka — płyty.
7.35—7.40. Chwilka pań domu. 7.40—7.50. Zapowiedź programu. 7.50—8.00. Koncert reklamowy. 8.00—11.57. Przerwa. 11.57—12.03. Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa.
12.03—12.05. Wiadomości meteorologiczne.
12.05—12.10. Codzienny Przegląd Prasy Polskiej.
12.10—12.15. Koncert popularny — płyty. 12.15—13.00. „Pani godzi służącą” — wygł. Anna Jędrakowska (Pogadanka). 13.00—13.05. Dziennik południowy. 13.05—13.30. Muzyka salonowa — wykł. orkiestry Pawła Godwina — płyty. 13.30—13.35. Przerwa.

15.30—15.35. Wiadom. o eksporcie polskim.
15.35—15.45. Przegląd giełdowy.
15.45—16.45. Muzyka lekka. Wykonawcy: orkiestra Tadeusza Serejskiego i chór Edele (transmisja ze Lwowa).

16.45—17.15. Audycja dla chorvch w oparciu wianu ks. Rękasa.
17.15—17.50. Koncert kameralny — płyty z jeńieniami dr. Emilji Elsnerówny.
17.50—18.00. „Przegląd wydawnictw” — omów. prof. Henryk Mościcki.

18.00—18.10. Muzyka (płyty).
18.10—18.15. Repertuar teatrów.
18.15—18.45. Koncert orkiestry dętej (transmisja ze Lwowa).

18.45—19.00. „O stosunkach gospodarczych w dzisiejszej Wielkopolsce” — odczyt (z cyklu „Wielkopolska współczesna” — wygł. Stanisław Waschko (transm. z Poznania).

19.00—19.20. Koncert muzyki lekkiej z Poznania. W programie piosenki Michała Świątczkiego.

19.20—19.30. Pogadanka aktualna.
19.30—19.45. Melodie z filmu „Julika” — odczyt.
19.45—19.50. Odczytanie programu na dzień następn.

19.50—20.00. Wiadomości sportowe.
20.00—20.05. „Jak spędzić święto?”
20.05—20.15. Pogadanka muzyczna.

20.15—22.30. Koncert symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej. Wykonawcy: orkiestra harmoniczna pod dyr. Jachy Horensteina.
22.30—22.40. Recytacje poezji.
22.40—23.00. Koncert reklamowy.

23.00—23.05. Wiadomości meteorologiczne i komunikacji lotniczej.
23.05—23.30. Muzyka taneczna (płyty).

AUDYCJE ZAGRANICZNE.

20.00. MOSKWA (Komintern). Soliści.
20.15. FRANKFURT. Audycja państwowa.
20.10. KOPENHAGA. Recital fortepianowy.
20.15. PRAGA. Muzyka organowa.
20.30. WIEZA EIFFLA. Koncert klasyczny.
20.30. LONDYN NAT. Wesołe piosenki.
20.45. RZYM. Koncert wieczorny.
20.45. STOCKHOLM. Koncert wieczorny.

Tragedja kobiety

ofiary niedozwolonej operacji

Nocy wczorajszej w domu przy ul. Piasecznej 13, około godziny piętnastej rozegrała się ponura tragedia. W mieszkaniu chwilowo u Michałiny Mroczkowskiej 30-letnia Stanisława Mroczkowska — dostała nagle gwałtownego krwotoku. Pawłowska wezwała pogotowie i przewiozła ją do szpitala, gdzie lekarz stwierdził, że jest już tylko zgon nieszczęśliwej kobiety.

Lekarz stwierdził ponadto, iż krwotok był przyczyną niedozwolonej operacji, dokonanej przez nieznaną akuszerkę na Mroczkównie.

Tragedja nie kończy się na tem. Ona sama, jak się dowiadujemy, zmarła jest przez Pawłowską, która sama jest bezrobotna, przygarnięta z litości przez przeddzień wypadku. Mroczkówna upadła zupełnie bez sił pod domem, którym mieszka Pawłowska i prosiła przechodniów o pomoc. Gdy znalazła się pod dachem i w ciepłym łóżku, stała krwotoku i zmarła.

CZY MOŻNA UNIKNĄĆ WOJNY?

Zarówno uczucie jak i rozum buntują się przeciw zbrojnym walkom narodów, a jednak... — Czy wielka iluzja pacyfistyczna zostanie kiedyś urzeczywistniona?

Narazie świat się zbroi i drwi z mrzonek pacyfistów

Półki narody wierzą, że zwycięstwa wojenne czynią je bogatszym i szczęśliwszym, nie należy przypuszczać, iż przekażą się wojen. Realizacja ideału wiecznego pokoju na ziemi nastąpi chyba dopiero wówczas, gdy ludzie zrozumieją, że wojna przeczy nie tylko zasadom humanitaryzmu, lecz również zdrowemu rozsądkowi.

Te własne myśli w ostatnim swem dziele lansuje Norman Angell, tegoroczny laureat pokojowej nagrody Nobla.

Angell wypowiedział ją już w pamflocie „Optyczna iluzja Europy”, który ukazał światło dzienne w początkach roku. Nazwisko autora było wówczas nieznane i prasa milczeniem powstrzymała się od komentarzy.

Angell przekonał się jednak, że wojna przeczy nie tylko zasadom humanitaryzmu, lecz również zdrowemu rozsądkowi.

Właśnie o tym liczne listy, jakie otrzymywał autor od nieznanych czytelników. Pamflet zyskiwał coraz większą popularność. Sir Edward Grey poświęcił mu kilka słów w swym przemówieniu w Izbie Gmin.

Angell postanowił wyrazić swe idee i pod koniec 1909 roku ukazała się jego obszerniejsza książka „Wielka iluzja”.

Autor dowodzi w tej książce, że realnie każdej wojny jest katastrofą dla zwyciężonych jak i dla zwycięzców, że w naszych czasach uderzenie ekonomiczne jednego państwa pociągnąć za sobą kryzys w innych państwach i t. p. Książka Angella była, jak na owe czasy, ogromne powodzenie. Dość wspomnieć, że do czasu wydania przeszło milion egzemplarzy!...

Gdy cztery lata po ukazaniu się tej książki wybuchła wojna europejska, niektórzy nawet z największych jego wielbicieli nazwali go fałszywym prorokiem, twierdząc, że brak zmysłu politycznego.

Angell tłumaczył się, że w książce mówił o nonsensach wojny, a nie o niemożliwości, co nie jest przecież oczywiste. Ludzie i całe narody barbarzyńskie popełniają czynny, sprzeciwiający się ich interesom.

W czasie wojny i po wojnie Angell nadal rozwijał swoje myśli, wypuszczając coraz to nowe dzieła i np. „Podstawy polityki międzynarodowej”, „Cele polityki międzynarodowej”, „Niewidzialni mordercy” itp. Za jego sprawą — pacyfizm stał się niemal

modą. A przytem trudno sobie wyobrazić propagatora pacyfizmu, jak go sobie wyobrażamy. Patos, deklamacja, sentymentalne frazesy — to wszystko jest mu obce. Angell stara się wpłynąć nie na emocje, lecz na rozum ludzki. Jego broń jest logika, czasem — ironia. Karjerę Angella również nie przypomina karierę pacyfistycznego działacza.

Aktywna polityka nie zajmowała się nigdy. Wprawdzie przez dwa lata zasiadł w Izbie Gmin, jako przedstawiciel partii robotniczej, lecz pracę parlamentarną nie był go pasjonowała. W młodości spędził w Ameryce, gdzie przez pewien czas był nawet... właścicielem złota. Z zawodu Angell był dziennikarzem. Będąc w Stanach Zjednoczonych, pragnął również dziennikarstwa. Długo przebywał w Paryżu. Od 1905 do 1914 roku był administratorem kontynentalnego oddziału „Daily Mail”. Idee pacyfizmu propaguje nie tylko ze szpalt dzienników, lecz również w grupach.

W ostatnich latach Angell bardzo wiele uwagi poświęca sprawom rozbrojenia. Dowodzi on, iż zbrojenia są niebezpieczne, nie tylko obciążają budżet państwowy, ale również bezcelowe, gdyż nie dają państwu — powiada Angell — zbroi w tym celu, by być silniejszym od

sąsiada. Ale sąsiad również powiększa swe zbrojenia, by prześcignąć swego sąsiada. W rezultacie bez względu na intensywność zbrojeń konkurujących państw stosunek sił wojennych pozostaje zawsze taki sam. Zyskuje na tem tylko przemysł wojenny. W tych warunkach zanika sens zwiększania zbrojeń.

Niestety, tej prostej prawdy nikt nie chce zrozumieć. Jedną z ostatnich swych książek („Niewidzialni mordercy”) Angell poświęca zagadnieniu sporów między narodami. Autor zadaje sobie pytanie, dlaczego narody nie mogą żyć spokojnie?.. Kwestja instynktów?.. Ale przecież celem naszej cywilizacji jest walka z ciemnymi instynktami człowieka!..

Czyżby więc wojny były wynikiem złej woli rządów lub pyszałkowatych polityków?.. I to niemożliwe, bo przecież spraw wojny i pokoju nie rozwiązuje się wbrew woli narodu! Nietylko w krajach demokratycznych — stwierdza Angell —

lecz nawet tam, gdzie panuje system rządów dyktatorskich, władza państwa

ca zwraca się w odpowiedniej chwili do mas i otrzymuje od nich nie tylko formalny, lecz i moralny mandat na prowadzenie wojny.

Istnieje jeszcze inna teoria powstawania wojen: — nienawiść między narodami i rasami. Teoria ta jest niepoważna, historia zna bowiem wiele przykładów, zadających kłam tej rzekomej nienawiści między ludźmi. Szkoda stanowić przeciwko również naród. — przytem oni nie tylko nie rwą się do walki z Anglikami, ale nawet nie konkurują z nimi na polu ekonomicznym... A ileż to narodów i ras żyje zgodnie na terytorjum Stanów Zjednoczonych?

Wedle mniemań laureata pokojowej nagrody Nobla główną przyczyną wojen na świecie jest fakt, że narody nie chcą zgodzić się na zastosowanie międzynarodowej skali tych zasad i norm, które tradycja dawno już uświęciła w stosunkach między poszczególnymi jednostkami społeczeństwa. Każdy obywatel rezygnuje z części swych

praw i swobód, zdając sobie sprawę z tego, że tej ofiary wymaga jego własny interes. Ludzie dawno już pogodzili się z myślą o istnieniu instytucji regulującej stosunki między poszczególnymi członkami społeczeństwa. Brak tej instytucji spowodowałby anarchję. Natomiast w stosunkach międzynarodowych instytucje taką uważa się za zbędną, stąd ciągle groza wojny, wisząca nad światem.

Pacyfizm jest dziś w Europie nie modny. Dlatego prawdopodobnie Angell jest tak mało znany i niedoceniany. Wielka encyklopedia brytyjska nie wymienia nawet jego nazwiska. Wynika to może częściowo z tego, że Angell jest człowiekiem skromnym. Przed kilkoma laty uzyskał tytuł barona, którego wcale nie używa.

Pacyfizm nie dał narazie realnych rezultatów. Ale historia nieraz dowodzi, że pewne idee wyprzedzają idące za nimi szybkie fakty i dlatego autor „Wielkiej iluzji” nie składa brawo.

Kobieta skoczyła z III piętra na bruk uliczny. — Tragiczny wypadek na Pomorskiej. Przyczyna samobójstwa nie została ustalona

Ajlenbergową w stanie groźnym przewieziono do szpitala

Wczoraj około godziny dziesiątej rano na ul. Pomorskiej rozegrała się straszna tragedia. Ku przerażeniu licznych przechodniów — na chodnik przed domem przy ul. Pomorskiej Nr. 25 runęło z III piętra ciało ludzkie.

Po chwili rozległ się krzyk rozpaczliwej dziewczynki. To córka spazmowała nad okrutnie zmasakrowanym i skrwawionym ciałem swej matki, która w tak straszny sposób targnęła się na swe życie.

Szczegóły tej tragedii przedstawia się jak następuje: Na trzecim piętrze domu przy ul. Pomorskiej 25, w małym jednopołożowym mieszkaniu frontowym, położonym na długim wspólnym korytarzu — zamieszkuje od piętnastu zgora lat rodzina Ajlenbergów. Ojciec jest tkaczem i dzięki swej pracy i zabiegliwości żony — Chany — zdołał starannie wychować i dać nawet niezłe stosunkowo wykształcenie swym trojgiu dzieciom. Najstarszy syn, liczący lat 18 — pracuje, piętnastoletnia córka pomagała matce w gospodarstwie, a dziesięcioletni chłopiec chodził do szkoły. Ajlenbergowie cieszyli się w całym domu iak najlepszą opinią: byli b. spokojni i stateczni, nie komunikowali się z nikim bliżej z sąsiadów i z tego powodu przez niektórych uważani nawet byli za ludzi skrytych.

Ostatnio wiadomo było, że Ajlenberg stracił pracę. Zarabiał potem dorywczo, jednak nie tyle, by całej rodzinie wystarczyć na utrzymanie. Tym stanem rzeczy przejmowała się szczególnie 45-letnia Chana Ajlenbergowa, która jeszcze bardziej unikała ludzi i była stale przybita i zdenerwowana. Harmonia w rodzinie na tem też poczęła się psuć.

Wczoraj po pół do dziesiątej rano matka dała córce kilkadziesiąt groszy, by kupiła w pobliskiej jatce mięsa na obiad. W domu nie było nikogo. Z tego momentu skorzystała desperatka, już niewątpliwie oddawna nosząca się z myślą o samobójstwie.

Chana Ajlenberg skoczyła z okna swego mieszkania frontowego na bruk ulicy. W kilka chwil potem wróciła córka z zakupami i ujrzała matkę. Przechodnie w międzyczasie zaalarmowali pogotowie ubezpieczalni.

Lekarz stwierdził u nieprzytomnej Ajlenbergowej złamanie podstawy czaszki, złamanie kończyn i obrażenia wewnętrzne jeszcze nie ustalone dokładnie. W stanie beznadziejnym przewieziona została Ajlenbergowa do szpitala św. Józefa.

Straszny ten wypadek wywołał w całej okolicy przysięgające wrażenie.

Wypadek ten wywołał zrozumiałe zainteresowanie.

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

Wczoraj około godziny dziesiątej rano na ul. Pomorskiej rozegrała się straszna tragedia. Ku przerażeniu licznych przechodniów — na chodnik przed domem przy ul. Pomorskiej Nr. 25 runęło z III piętra ciało ludzkie.

Po chwili rozległ się krzyk rozpaczliwej dziewczynki. To córka spazmowała nad okrutnie zmasakrowanym i skrwawionym ciałem swej matki, która w tak straszny sposób targnęła się na swe życie.

Szczegóły tej tragedii przedstawia się jak następuje: Na trzecim piętrze domu przy ul. Pomorskiej 25, w małym jednopołożowym mieszkaniu frontowym, położonym na długim wspólnym korytarzu —

zamieszkuje od piętnastu zgora lat rodzina Ajlenbergów. Ojciec jest tkaczem i dzięki swej pracy i zabiegliwości żony — Chany — zdołał starannie wychować i dać nawet niezłe stosunkowo wykształcenie swym trojgiu dzieciom. Najstarszy syn, liczący lat 18 — pracuje, piętnastoletnia córka pomagała matce w gospodarstwie, a dziesięcioletni chłopiec chodził do szkoły. Ajlenbergowie cieszyli się w całym domu iak najlepszą opinią: byli b. spokojni i stateczni, nie komunikowali się z nikim bliżej z sąsiadów i z tego powodu przez niektórych uważani nawet byli za ludzi skrytych.

Ostatnio wiadomo było, że Ajlenberg stracił pracę. Zarabiał potem dorywczo, jednak nie tyle, by całej rodzinie wystarczyć na utrzymanie. Tym stanem rzeczy przejmowała się szczególnie 45-letnia Chana Ajlenbergowa, która jeszcze bardziej unikała ludzi i była stale przybita i zdenerwowana. Harmonia w rodzinie na tem też poczęła się psuć.

Wczoraj po pół do dziesiątej rano matka dała córce kilkadziesiąt groszy, by kupiła w pobliskiej jatce mięsa na obiad. W domu nie było nikogo. Z tego momentu skorzystała desperatka, już niewątpliwie oddawna nosząca się z myślą o samobójstwie.

Chana Ajlenberg skoczyła z okna swego mieszkania frontowego na bruk ulicy. W kilka chwil potem wróciła córka z zakupami i ujrzała matkę. Przechodnie w międzyczasie zaalarmowali pogotowie ubezpieczalni.

Lekarz stwierdził u nieprzytomnej Ajlenbergowej złamanie podstawy czaszki, złamanie kończyn i obrażenia wewnętrzne jeszcze nie ustalone dokładnie. W stanie beznadziejnym przewieziona została Ajlenbergowa do szpitala św. Józefa.

Straszny ten wypadek wywołał w całej okolicy przysięgające wrażenie.

Wypadek ten wywołał zrozumiałe zainteresowanie.

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

Wczoraj około godziny dziesiątej rano na ul. Pomorskiej rozegrała się straszna tragedia. Ku przerażeniu licznych przechodniów — na chodnik przed domem przy ul. Pomorskiej Nr. 25 runęło z III piętra ciało ludzkie.

Po chwili rozległ się krzyk rozpaczliwej dziewczynki. To córka spazmowała nad okrutnie zmasakrowanym i skrwawionym ciałem swej matki, która w tak straszny sposób targnęła się na swe życie.

Szczegóły tej tragedii przedstawia się jak następuje: Na trzecim piętrze domu przy ul. Pomorskiej 25, w małym jednopołożowym mieszkaniu frontowym, położonym na długim wspólnym korytarzu —

zamieszkuje od piętnastu zgora lat rodzina Ajlenbergów. Ojciec jest tkaczem i dzięki swej pracy i zabiegliwości żony — Chany — zdołał starannie wychować i dać nawet niezłe stosunkowo wykształcenie swym trojgiu dzieciom. Najstarszy syn, liczący lat 18 — pracuje, piętnastoletnia córka pomagała matce w gospodarstwie, a dziesięcioletni chłopiec chodził do szkoły. Ajlenbergowie cieszyli się w całym domu iak najlepszą opinią: byli b. spokojni i stateczni, nie komunikowali się z nikim bliżej z sąsiadów i z tego powodu przez niektórych uważani nawet byli za ludzi skrytych.

Ostatnio wiadomo było, że Ajlenberg stracił pracę. Zarabiał potem dorywczo, jednak nie tyle, by całej rodzinie wystarczyć na utrzymanie. Tym stanem rzeczy przejmowała się szczególnie 45-letnia Chana Ajlenbergowa, która jeszcze bardziej unikała ludzi i była stale przybita i zdenerwowana. Harmonia w rodzinie na tem też poczęła się psuć.

Wczoraj po pół do dziesiątej rano matka dała córce kilkadziesiąt groszy, by kupiła w pobliskiej jatce mięsa na obiad. W domu nie było nikogo. Z tego momentu skorzystała desperatka, już niewątpliwie oddawna nosząca się z myślą o samobójstwie.

Chana Ajlenberg skoczyła z okna swego mieszkania frontowego na bruk ulicy. W kilka chwil potem wróciła córka z zakupami i ujrzała matkę. Przechodnie w międzyczasie zaalarmowali pogotowie ubezpieczalni.

Lekarz stwierdził u nieprzytomnej Ajlenbergowej złamanie podstawy czaszki, złamanie kończyn i obrażenia wewnętrzne jeszcze nie ustalone dokładnie. W stanie beznadziejnym przewieziona została Ajlenbergowa do szpitala św. Józefa.

Straszny ten wypadek wywołał w całej okolicy przysięgające wrażenie.

Wypadek ten wywołał zrozumiałe zainteresowanie.

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

(i)

Biuletyn Strzelecki

Organ Okręgu IV Związku Strzeleckiego

Przysposobienie rolnicze Zw. Strzeleckiego

Akcja, która może być błogosławieństwem dla wsi

Jak podaje statystyka, Związek Strzelecki zrzesza w łonie organizacji własnej ponad 80 procent strzelców i strzelczyń, którzy rekrutują się ze środowiska wiejskiego i to drobno-rolniczego.

W myśl wskazań statutu, który kładzie wielki nacisk na dokształcanie zawodowe członków, Związek Strzelecki wprowadził do oddziałów wiejskich Przysposobienie Rolnicze (P. R.).

Polska jest w pierwszym rzędzie krajem rolniczym! Wszak 70 procent ludności Polski — to mieszkańcy wsi! Doceniając więc znaczenie, jakie dla Państwa Polskiego posiada podniesienie kultury rolnej wsi, Związek Strzelecki specjalną opieką otacza prace przysposobienia rolnego.

Prace P. R. Z. S. opierają się w swych wytycznych na zasadniczych punktach Centralnego Komitetu dla Spraw Młodzieży Wiejskiej. W planowej pracy P. R. przyjmuje się trzy stopnie sprawności rolniczej.

Prace Przysposobienia Rolniczego obejmują całokształt prac, związanych z zajęciami rolnika na wsi. A więc do racjonalnej i postępowej uprawy roli i umiędziedzenia jej wyzyskania P. R. duży nacisk kładzie na rozwój sadownictwa.

Dobrze założony i pielęgnowany sad może się stać źródłem dostatku i znacznego dochodu rolnika, który w większości swej należy u nas do małorolnych.

P. R. nauczyć też Strzelca, iż obok drzew specjalnie na użytek domowy sadzonych, należy pomyśleć o zakładaniu sadów o odmianach, mających zbyt w handlu.

P. R. nauczyć Strzelca, jak należy pielęgnować drzewa owocowe, by wydawały one owoce szlachetne. Zwykle nasz chłop pozostawia je bez jakiegokolwiek opieki. Rokrocznie też napastują je masy najrozmaitszych szkodników, a rolnik-gospodarz jest często wprost bezradny wobec strat i szkód, jakie we własnym sadzie musi ponieść.

I znowu z pomocą występuje Z. S.

Oto Komendy okręgów porozumiewają się z wojewódzkim Komitetem LOPP, co do wypożyczenia opryskiwaczy, celem użycia ich do zwalczania szkodników drzew owocowych.

W składzie komend Z. S. na wszystkich szczeblach organizacyjnych powstają referaty P. R., a więc referent P. R. Komendy okręgu, referent P. R. Komendy powiatu Z. S.

Opieki fachowej zespołom P. R. tak zarejestrowanym, jak i poza konkursowym udzielają instruktorzy fachowcy w każdym powiecie.

W Komisji Powiatowej Przysposobienia Rolnego zasiada delegat Komendy Powiatu Z. S.

Nie wolno pominąć nadających się sposobności, celem dokształcania fachowego Strzelca-rolnika. Odbывают się kursy dla przodowników P. R. Winni wziąć w nich udział i przodownicy zespołów strzeleckich. Poza tym dla uczniów Strzelców urządzamy w ramach własnej organizacji krótkie kursy wyszkoleniowe (najmniej jedniodniowe!).

Referenci, jak i instruktorzy nie pozostawiają też Strzelców — samopas, ale co pewien czas będą badali ich pracę, stwierdzali wyniki, czuwając nad całością zajęć.

Otoczając czujną opieką zespoły, doprowadzając ich pracę do odpowiednich wyników, przygotowujemy je do wzięcia udziału w pokazie, w którym do konkursu stają obok Z. S. i inne organizacje. Pokaz jest najlepszym egzaminem pracy strzeleckiej na polu P. R.

Jak dotychczas w pracach P. R. strzelcy nie zajmowali ostatnich miejsc ale jedno z pierwszych. Ostatni pokaz w Sędziejewicach, w powiecie łaskim, wykazał w pełni, jakie wspaniałe wprost wyniki dać może racjonalne przeprowadzona praca w dziedzinie Przysposobienia Rolniczego. Nagroda, zdobyta w podobnych pokazach nietylko przynosi chlubę organizacji, ale posiada wybitne znaczenie społeczne. Strzelec-rolnik staje się we wsi rodzinną przedmiotem szacunku. Biorą inni

zeń przykład, naśladują go, uczą się odeń. A dla kultury wsi polskiej ma to znaczenie pierwszorzędne.

Obok strzelców w pewnych działach P. R. biorą udział strzelczynie (sądownictwo, uprawa warzyw i t. d.).

Jeżeli wiosna jest już okresem pracy na roli i w sadzie, to czas zimowy jest okresem przygotowawczym — za znajmianym członków P. R. teoretycznie z pracami rolniczymi — okresem zbiorowego samokształcenia rolniczego. Materiału dostarczają broszury i dzieła rolnicze, lub traktujące o sadownictwie, dostarczy lektura czasopism rolniczych np. „Przysposobienia Rolniczego”.

Okręg IV Z. S. — w książce pamiątkowej

Apel komendy Związku do oddziałów

Dziesięć lat mija od powstania okręgu IV Z. S.

W związku z tem na posiedzeniu Zarządu Okręgu IV Z. S. zapadła uchwała o zbieraniu działalności i historii Związku Strzeleckiego na terenie Okręgu IV Z. S. w książce — jednodziwce. Będzie ona pewnego rodzaju spojrzeniem poza siebie, wykazem prac i dzieł dokonanych przez Z. S. Ma zaś ona powstać wspólnym wysiłkiem całego Okręgu.

W związku z tem Zarząd i Komenda Okręgu IV Z. S. wydały poniższe pismo do wszystkich powiatów i oddziałów Okręgu IV Z. S.:

Zarządza się, aby władze powiatowe Z. S. nadesłały: 1) krótki rys historyczny i monograficzny działalności Z. S. w danym powiecie, (podać rozwój Z. S. od czasu jego powstania na terenie danego powiatu, z obrazami przejawy życia i pracy Z. S., zaakcentować udział Z. S. w życiu społecznym i działalność na polu wychowawczym, społecznym, kulturalnym i gospodarczym — obsadzenie dróg drzewkami, założenie nieużytków, organizowanie pomocy dla bezrobotnych, obchody, rozsypanie zasp, reperacja dróg i mostów i t. d., prace zespołów rolnych i

Kalendarzyk imprez sportowych

Z. S. na rok 1935

Na rok 1935 Komenda Główna Z. S. ustaliła następujące imprezy i zawody sportowe:

- 1) Raid narciarski sztafetowy wzdłuż Karpat i raid narciarski sztafetowy wzdłuż Kresów Wschodnich (był się już w miesiącu styczniu).
- 2) Mistrzostwa narciarskie Z. S. w dwóch grupach: górską (Przemyska, Grodnio) luty.
- 3) Mistrzostwa pięściarskie Z. S. urzędują okręg VIII (miesiąc kwiecień).
- 4) Marsz Sulejówkę — Belwedera organizuje okręg Z. S. Warszawa.
- 5) Marsz szlakiem Kadrowki — organizuje okręg IV i V Z. S. oraz okręg Kielce (miesiąc sierpień).
- 6) Raid gwiaździsty kolarsko-motocyklowy Z. S. do Kielc (początek sierpnia).

Zamiast świątecznych feryj...

Echa z kursu komendantek w Spale

Na tydzień przed świętami Bożego Narodzenia Szef Z. S. męskiego wywołuje mnie z lekcji i mówi: pojechałaby pani na kurs?

— Jaki?

— Dla Kmdtek Z. S. w Spale w czasie feryj zimowych.

Już, już miałam mu powiedzieć „nie” — on jednak prawi dalej...

— Proszę się zdecydować już teraz.

— Jadę! — palnęłam.

— Mam oznajmić to kapitanowi?

— Tak jest.

Wróciłam na lekcje. Dopiero teraz zastanowiłam się nad tem. Właściwie poco ja tam pojadę? — po co? Planowałam przecież inaczej spędzić wakacje zimowe — tyżwy, najbliżsi, czas mile z nimi spędzany... — nad tem wszystkim sama postawiłam krzyżyk.

Niedługo potem przyszło zawiadomienie na kurs. Coż było robić. Sama tego chciałam.

— Gorączkowe przygotowania. Obawa. Podróż.

Wreszcie Spala.

Wszystkie słuchaczki, a przede wszystkim cała Komenda, jest nadzwyczaj miła — czuje, że pobyt tam będzie „morowy” i „wogóle” będzie dobrze.

Bez żadnych wstępów weszliśmy w tok pracy intensywny, szybkiej, gorącej, rozumiejąc jej wielkie zadanie. Jaknajwięcej chcieliśmy zdobyć wiedzy, wskazówek, rad, aby potem przelać je w inne dusze. By wzniosła idea Marszałka Piłsudskiego przelana w nas,

naszą pracą porwała za sobą bierne rzeczy, które wzniosą się z nami na wyżyny.

Przypomnijmy sobie, jak prosiliśmy Ob. Komendantkę o to, byśmy mogły, właśnie my, wszystkie z kursu, spotkać się jeszcze i znów żyć takim życiem jak na kursie w Spale. Czuję, że każda z was Kochane Czytelniczki jak ja tęskni za naszym życiem na kursie — za tym wysiłkiem pracy, w który wpleciono tyle radości i tyle bez troski. Pamiętam z jaką dziecięcą rozkoszą po wykładach bawiliśmy się w „koło graniaste” lub inną najbardziej dziecinna zabawę.

Oto cała dola i niedola nas słuchaczek. Dodać należy: Inspekcje, alarmy, kostki, gry polowe. Wrażenia z tych chwil wryły się w duszę bardzo głęboko. Dla pogłębienia ich wprost nie mogę się opanować, aby się z Wami nie podzielić wrażeniami jednego z takich przeżyć.

— Nazajutrz miałyśmy z „Zulą” urządzić grę polową dla całego kursu. Dnia tego czasu ani za grosz. Więc jutro o wpół do szóstej. No dobrze. Obywatelka I. Leszczyńska obudzi nas — klasa!

Dwie głowy późnym wieczorem przytuliły się już do poduszki, zasypiając w błogim śnie, by jutro wpół do szóstej przerwać go i śnić inny, już na jawie — sen — o grze polowej.

Noc przeszła jak jedna chwila. O umówionej godzinie obudzono nas.

Oznaczyłyśmy placówki.

Wróciłyśmy do ciepłego hotelu „Savoy”. Wszystko budziło się dopiero z milego snu. Przed chwilą była pobudka. Potem... modlitwa, gimnastyka, śniadanie, raport, wykłady. Przed południem nasza piątka wyrusza na gry. Po jakimś czasie wyruszyć ma cały kurs. Biegiem pedzimy obroną trasą, pozostawiając znaki, listy — wreszcie cel, to zajęcie naszych placówek. Znaczy to wleźć na drzewo, aby widzieć wszystkich, a nie być widzianym — stać się „czujką”.

— Coż za ironja... Boże! Pierwsze sęki ledwo ze spłęcia można dostać. — Jak tu wleźć?... Ileż szaleństw, ile wysiłku — aż wreszcie już pierwszy sęk. Ho! — Potem to jak po drabinie na sam wierzchołek.

Możecie mnie teraz szukać. Siedzę cichutko... czekam...

Nie długo bo w kilkanaście minut nadeszła nasza gromadka. Widzę ją hen zdaleka — tropią za naszymi śladami. — Tak teraz szukają listu... szukają... ot, już go mają!

Co?... a to ci dowcipne, aby ich nie poznać, przebiegają się. No, no zobaczmy.

— Parodia. — Pat kładzie palto Patachona i naodwrot. Śmieje się do rozpuku — jakie wspaniałe karykatury. — Biorą gałęzie drzew i z parady, jak berło królewskie, dźwiga każdą z nich.

Chykiem, jedna za drugą, paradują jak gaski. Ha! ha! ha! Umrzeć można. Ha! ha! ha! Nie wysiedzę na drzewie. Istne kino.

— Czuję, że nas nie znajda. Poco się dzieć napróżno? Złazę jak mogę naprzód, łapiąc niezliczoną ilość siniaków.

Lecę do innych czujek. Opuszczam swoje siedziby na drzewach i podem Gwizd!!!

Gra przerwana. Każda wracała tak jak się ustroiła. Bożiu mo! Ile śmiechu — do łez. Ile humoru.

I z tem, z dokładką wilczych apetytów, szliśmy na obiad.

Wszystko jednak ma swój kres. Zbliży się on i tu na kursie. Przed nami jednak poły nas wrażeniami „egzotyki”. — Coż za szumna nazwa, coż za brzmi jak „matura” — piśmienna, — przy Inspekcji. Lecz w rzeczywistości nie wyglądało tak strasznie. To raczej podzielenie się zdobytymi wiadomościami oraz ugruntowanie ich, ale zawsze strach ma wielkie Wyniki były dobre.

Nadeszła niedziela — dzień zakończenia kursu. Dla nas powinien być dniem granicznego smutku. Za czym? — tem, co dał nam ten kurs, a dał nam dużo, bardzo dużo. Przezeń bogatsza stała się nasza dusza. Zgactwo pogłębiło przyrzeczenie — ka, doniosła chwila, w której życie swoje składamy jako całopalną ofiarę naszemu Ojczyźnie. Postanowiliśmy być cichymi bohaterkami codziennego trudu, bo tylko wtedy zbudujemy Polskę silną i potężną. Siac będziemy na niwach naszej Ojczyzny, dziemy współpracowały ze wszystkimi, bo w szczęściu wszystkich są wszystkie cele.

Byłyśmy silne, a jednak nie z łzami w oczach żegnaliśmy nasz chany kurs w Spale.

Eksport bielski

W styczniu r. b. wywieziono z okręgu bielskiego ogółem 3.105 kg. tkanin wełnianych, wartości 88.996 zł. Eksport ten w stosunku do miesiąca poprzedniego był nieco mniejszy. Największym odbiorcą bielskich tkanin wełnianych były w styczniu r. b. Węgry, które zakupiły towaru za 39.814 zł.

Przed decyzją w sprawie klauzuli złota

W dniu 12 b. m. sąd najwyższy Stanów Zjednoczonych miał dwukrotnie okazać wypowiedzenia się w sprawie klauzuli złota, gdyż zbierał się na posiedzenia plenarne. Wyrok nie został jednak wydany, w związku z czym wyrażone jest przypuszczenie, że zgodnie z tradycją wyrok nie będzie wydany w środku tygodnia i że trzeba będzie na niego czekać co najmniej do poniedziałku.

Zniżka cen

Inu i wyrobów konopnych

Cena konopi krajowych jest ustabilizowana od szeregu miesięcy. Natomiast cena lnu wykazuje nadal tendencję zwykłą. Zbyt wyrobów konopnych nie uległ większym zmianom, podkreślić jednak należy nieco słabszą tendencję cen w wyrobach konopnych. I tak np. szpagat Cordel nitkowany od dawna był w styczniu w hurcie po cenie zł. 180 za 100 kg., co stanowi w porównaniu z listopadem 1934 r. zniżkę o 20 zł. na 100 kg. Również ceny innych wyrobów konopnych wykazują kilkoprocentową zniżkę.

Jeśli chodzi o eksport wyrobów lnianych i konopnych z Polski, to dokonywano tylko drobnych transakcji. Natomiast dość dobrze rozwijał się eksport pakul i odpadków.

NOTOWANIA BAWELNY.

NEW YORK. Loco 12.55, luty 12.28, marzec 12.32-33, kwiecień 12.35, maj 12.39, czerwiec 12.40, lipiec 12.42, sierpień 12.39, wrzesień 12.36, październik 12.30-32, listopad 12.34, grudzień 12.38, styczeń 12.39.

NEW ORLEAN. Loco 12.55, marzec 12.35, maj 12.41, lipiec 12.44, październik 12.33, grudzień 12.39, styczeń 12.39.

LIVERPOOL. Loco 7.01, luty 6.82, marzec 6.79, kwiecień 6.75, maj 6.72, czerwiec 6.69, lipiec 6.67, sierpień 6.61, wrzesień 6.57, październik 6.54, listopad 6.52, grudzień 6.51, styczeń 6.50, luty 6.50, marzec 6.49.

EGIPSKA. Loco 8.73, marzec 8.39, maj 8.38, lipiec 8.37, październik 8.34, listopad 8.34, styczeń 8.34, luty 8.34.

UPPER. Loco 7.61, marzec 7.40, maj 7.40, lipiec 7.25, październik 7.27, listopad 7.27, styczeń 7.29, luty 7.29.

BREMA. Loco 14.60, marzec 13.76, maj 14.11, lipiec 14.36.

ALEKSANDRIA (Salskalaridis). Marzec 15.18, maj 15.34, lipiec 15.42, listopad 15.55.

SALA FILHARMONJI, tel. 213-84.

W piątek 15, sobotę 16, niedzielę 17 i poniedziałek 18 lutego

KRAKOWSKI TEATR KUKIELEK

prezentuje rewelacyjny program p. t.

PATELNIĄ POLITYCZNĄ

(Wszystkie dania na świeżym maśle).

W programie: Bebek, Pistor, Dyr. Posel-czynski, Mec. Kobylka, Mec. Pichna, Dyr. Wywrot-czyński, Inż. Łódziwódk, Kon (Manufaktura).

„Upa”, Kiep-ura Hordona, Lopek Krukowski i inni.

Początek przedstawień o godz. 8.30 wiecz. w sobotę i niedzielę po-południówki o godz. 6.30 i 4.30 pop.

Ceny miejsc od 70 groszy.

EUGENJUSZ BODO W ŁODZI!!! Dyrekcja

kino-teatru „Europa” przygotowała dla Łodzi

wspaniałą niespodziankę. Dziś przybywa do

naszego miasta Eugeniusz Bodo, niezrównany

piosenkarz, ulubieniec całej Polski, świetny ar-

tysta teatralny i filmowy. Przybywa do Łodzi

po powrocie z zagranicy, gdzie podczas swego

tournee artystycznego święcił wielkie sukcesy.

BODO wystąpi tylko dziś i jutro po każdym

seansie filmu własnej produkcji p. t. „Czarna

Perla” w kinie „EUROPA” w świetnym reper-

tuarze przebojowych piosenek filmowych. Go-

ściennie występy Eugenjusza Bodo w kinie „EU-

ROPA” wywołały zrozumiałe zainteresowanie.

Tylko dziś i jutro!

Po powrocie z zagranicy wystąpi gościnnie niezrównany piosenkarz

Nadużycia firmy gdańskiej

Guma niemiecka, sprowadzona bez cła, na rynku polskim

Jednym z najpoważniejszych działów w galanterii gumowej jest produkcja gumy do szelek, pasków i t. d. Rozwinęła się ona na szerszą skalę dopiero w ciągu ostatnich kilku lat, bowiem w r. 1928 było w Polsce zaledwie 5 fabryk, produkujących taką gumę, które koncentrowały się głównie w Łodzi i w Warszawie, obecnie zaś istnieje już 40 fabryk tej branży. Wzrost liczby fabryk spowodował znaczne wzmocnienie konkurencji pomiędzy poszczególnymi producentami i przyczynił się do obniżki cen. Ostatnio pojawiła się guma rzekomo pochodzenia gdańskiego, którą rzuciła na nasz rynek w dużych ilościach jedna z tamtejszych fabryk po cenach o 15 proc. niższych od cen, obowiązujących w Polsce. W związku z tem szereg fabryk krajowych, nie mogąc konkurować z firmą gdańską, w przeciągu krótkiego czasu unieruchomił swe warsztaty. Wśród pozostałych natomiast firm powstała prawdziwa panika. Jak twierdzą sfery zainteresowane, firma gdańska może

sobie pozwolić na niskie ceny z tego względu, że wyroby, jakimi zalewa rynek polski, wytwarzane są w Niemczech, gdzie produkcja gumy galanterijnej stoi na bardzo wysokim poziomie.

Jak wiadomo firmy gdańskie mają prawo importować bez cła artykuły niemieckie pod tym warunkiem, że towar sprowadzany przeznaczony jest wyłącznie dla własnego użytku firmy a nie na eksport. Mimo istnienia takich ograniczeń firma gdańska sprowadza artykuły ten bez cła, lokując go następnie w Polsce. Sfery zainteresowane twierdzenie swoje opierają na tem, że wzory powyższej gumy oraz inne oznaki zewnętrzne wskazują bezwzględnie na to, że guma ta produkowana jest w Niemczech.

Zaznaczyć należy, że wiadomość powyższa wywołała wielkie poruszenie w tutejszych sferach galanterijnych. Zarówno producenci jak i kupcy tej gałęzi zapowiadają bardzo energiczną akcję przeciwko konkurencji firmy gdańskiej.

Stabilizacja cen wełny

Dość duży napływ zamówień na przedzę czesankową

Cen ywełny po ostatniej aukcji londyńskiej nie wykazują zmian. W ostatnich miesiącach nastąpiła stabilizacja mniej więcej na poziomie z listopada ub. roku. Na ostatniej aukcji londyńskiej oferowane były duże ilości wełny, zwłaszcza pochodzenia australijskiego i nowozelandzkiego, a w mniejszym stopniu wełny południowo-afrykańskiej. Jeśli chodzi o rynek polski, to zapotrzebowanie na wełnę w styczniu r. b. nieco się zwiększyło ze względu na silniejszy ruch w przedsiębiorstwach w związku z produkcją na tegoroczny sezon letni.

Popyt na wełnę pochodzenia krajowego był również ożywiony. Ceny u-

trzymały się na poziomie z grudnia ubiegłego roku. Dużym popytem cieszyły się krzyżówki krajowe, których cena jest o kilkadziesiąt procent wyższa od ceny wełny zagranicznej tej samej jakości.

Napływ zamówień na wełnianą przedzę czesankową był dobry, to też przedsiębiorstwa czesankowe okręgu bielskiego wykazywały dobry stan zatrudnienia. Cena przedzi czesankowej z okręgu łódzkiego oraz przedzi pochodzenia zagranicznego utrzymała się na poziomie z poprzedniego miesiąca. Przedziałnie zgrzebne wykazały w styczniu lepszy stan zatrudnienia.

Ograniczenia importu do Anglii

domaga się przemysł Wielkiej Brytanii

Z Londynu donoszą: Baldwinowi ma być złożony memoriał, podpisany przez 100 członków Izby Gmin — konserwatystów, w którym to memoriale zaleca się poważną podwyżkę cel importowych.

W dniu 12 b. m. rozważano również ten sam problem w łonie centralnej organizacji przemysłowej W. Brytanii. Podnoszono, że przywóz do Anglii mo-

że być jeszcze poważnie ograniczony i zdecydowano prosić Baldwina o przyjęcie delegacji, która ma być złożona z 9 przemysłowców i 3-ch przedstawicieli rolnictwa. Propagatorzy dalszego ograniczenia importu podkreślają, że 2/3-cie dotychczas importowanych do Anglii artykułów mogą być produkowane na miejscu.

Giełda pieniężna

Warszawa, 14 lutego. Dowlży: Belgia 123.65, Holandia 357.75, Kopenhaga 115.55, Londyn 25.88, Nowy Jork 5.29.5/8, Nowy Jork (kabel) 5.29.7/8, Paryż 34.93.1/2, Praga 22.13, Szwajcaria 171.45, Sztokholm 133.45, Włochy 45.05, Berlin 212.60, Madryt 123.44.

Obroty mniej, niż średnie, tendencja niejednolita. Banknoty dolarowe w obrotach pozagiełdowych 5.28, Rubel złoty 4.55.1/2. Dolar złoty 8.88.3/4. Gram czystego złota 5.9244. Marki niemieckie (banknoty) w obrotach prywatnych 202.50. Funt, szterl. (banknoty) w obrotach prywatnych 25.90.

Papieru procentowe: 3 proc. pożycz. budowlana 46.70; 7 proc. pożycz. stabilizacyjna 72.25-72.13-72.25 (w proc.); 4 proc. państw. pożycz. premijowa dolarowa 54.50; 5 proc. konwersyjna 68.00-68.50; 6 proc. pożycz. dolarowa 78.00 (w proc.); 5 proc. pożyczka kolejowa konwersyjna 63.50; 8 proc. L. Z. Banku gosp. krajowego 94.00 (w

proc.): 8 proc. obligacje Banku gosp. krajow. 94.00 (w proc.); 7 proc. L. Z. Banku gospod. krajowego 83.25; 7 proc. oblig. Banku gospod. krajowego 83.25; 8 proc. L. Z. Banku rolnego 94.00; 7 proc. L. Z. Banku rolnego 83.25; 8 proc. L. Z. Tow. kred. przem. pol. funtowe 87.50 (w proc.); 7 proc. L. Z. ziemskie 54.50-54.00-54.25; 4 i pół proc. L. Z. ziemskie 54.50-54.00-54.25; 5 proc. L. Z. Warszawy 1933 r. 62.00-62.25; 5 proc. L. Z. Łodzi 1933 r. 54.25; 6 proc. oblig. m. Warszawy 6 em. 67.50.

Akcje. Bank Polski 98.25-98.75; Lilpop 9.30; Starachowice 13.10.

Tendencja dla pożyczek państwowych przeważnie utrzymana, dla Listów zastawnych — nieco słabsza dla akcji — przeważnie mocniejsza.

W obrotach prywatnych pożyczki dolarowe: 7 proc. słaska 72.75 (w proc.); 7 proc. st. m. Warszawy 71.7/8 (w proc.).

Księgi handlowe rzemieślników

Termin ważności zapisów w uprzedzonej księdze handlowej został przedłużony wyłącznie dla rzemieślników posiadających karty rzemieślnicze do 28 b. m. W ten sposób, o ile rzemieślnik do tej daty zaświadczy swe księgowanie w właściwej izbie rzemieślniczej — urzędy skarbowe nie będą kwestionować dokonanych w niej zapisów buchaltaryjnych od początku b. r.

Dzięki temu ustępstwu ze strony ministerstwa skarbu, uzyskanemu wskutek zabiegów Związku Izb Rzemieślniczych, każdy rzemieślnik może w właściwym terminie zaopatrzyć się w swej lokalnej izbie w odpowiednią księgę handlową, która będzie stanowiła podstawę dla wymiaru podatków przychodowego i dochodowego.

Księgi takie wraz z instrukcjami stały w odpowiedniej ilości rozestawione przez Związek do wszystkich izb rzemieślniczych.

Zmiany w bilansie Banku Polskiego

W drugiej dekadzie lutego zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 0.4 milja, zł. 505.1 milja. zł., natomiast stan pieniężny zapasów i dewiz obniżył się o 2.6 milja. zł. 17.5 milja. zł.

Suma wykorzystanych kredytów spadła o 15.2 milja. zł. do 683.6 milja. zł., przy czym tytuł wekslowy zmalał o 5.6 milja. zł. do 1.1 milja. zł., portfel zdyskontowanych biletów bankowych o 5.4 milja. zł. do 22.1 milja. zł. i pożyczek, zabezpieczonych zastawami — o 0.2 milja. zł. do 48.3 milja. zł.

Zapasy polskich monet srebrnych i biletów wzrosły o 0.1 milja. zł. do 44.8 milja. zł. Obieg biletów bankowych zmniejszył się o 4.0 milja. zł. do 933.0 milja. zł. Pokrycie złotem wzrosło z 47.13 proc. na 48.40 proc. i przekracza normę statutową przeszło 18 punktów.

Stopa dyskontowa 5 proc., od pożyczek i stawowych 6 proc.

Upadłości i układy

W sprawie upadłości Symchy Bencjona Szymura, właściciela przedsiębiorstwa wyrobu i sprzedaży materiałów włókienniczych przy ul. Kowskiej 37, Sąd, ogłaszając upadłość z 29 stycznia r. b., zastosował do upadłego prawo osobiste ze względu na stwierdzone okoliczności przez świadków, iż upadły ukrył swój majątek.

Na rozprawie w dniu onegdajszym pełnomocnik upadłego zgłosił wniosek o uchylenie wyroku upadłości, dowodząc, iż zarzuty wniesione przeciwko upadłemu są bezpodstawne.

Sąd, po zbadaniu świadków, wniosku upadłego pozostawił bez uwzględnienia i zobowiązał sędzię komisarza do złożenia sprawozdania o ustaleniu i zabezpieczeniu majątku upadłego.

Również w tym samym dniu wpłynął do sądu sekcji Towarzystwa Budowy Domków Pracy w Karolewie, znajdującego się w likwidacji, o ogłoszenie upadłości.

Z przedstawionego bilansu, zamkniętego 31.12.34, wynika, iż majątek aktywowy, stanowiący sumę około 5.000 zł., jest strata, sięgająca sumy około 5.000 zł., natomiast pasywowo, kapitał zakładowy wynosi 500.000 zł., Pożyczka Budowlana B. G. K. 1.152.400 zł., odsetki z tytułu tej pożyczki 177.256 zł.

Sąd przed wydaniem ostatecznej decyzji o ogłoszeniu upadłości postanowił wysłuchać dłużników i wierzycieli w związku z czym rozpoczął rozpoznawanie sprawy do dnia 18 lutego b. r.

GIEŁDA ŁÓDZKA.

Na wczorajszym zebraniu giełdowym w Łodzi notowano: transakcje: dolary 5.28 i pół, dolarówka 54.50, 4 i pół proc. L. Z. m. Łodzi 54.25, pożycz. stabilizacyjna 72.50, pożycz. budowlana 46.70, kupno 46.75, pożycz. inwestycyjna 117.50-117.00, Bank Polski 100.00-99.50, pożycz. L. Z. m. Łodzi za r. 1933 — 54.25, 54.50, 5 proc. L. Z. m. Łodzi, seria 9-1a 63.25. Tendencja mocna.

„PERFECTO BARBEITO EMPLEADO DE BANCO”.

Pedro D. Illescas, autor „De las cosas transcendentales” utalentowany literat argentyński młodego pokolenia, wydał nowy utwór „Perfecto Barbeito empleado de banco”. Jest to powieść, która przedstawia życie urzędnika bankowego, składające się z szeregu luźnych fragmentów, niepowiązanych fabułą powieściową. Illescas, będąc sam urzędnikiem bankowym (w Argentynie literatura również nie rozpróżniała się o życie urzędnika bankowego). Dlatego też w swej powieści nie wiele humoru i ostrej ironii dał swoim bohaterom, obraz szarego żywota urzędnika, obdarzonego niezbyt wysoką pensją, natomiast licznymi potami materialnymi.

Urzędnik bankowy Perfecto Barbeito jest postacią, którą znajdziemy za okienkiem bankowym pod każdą szerokością geograficzną, w tym samym troski, te same niepowodzenia, te same galeje urzędnika bankowego w Buenos Aires i urzędnika bankowego w Łodzi. Koniec szczęśliwego żywota męczennika cyfr nie różni się różni w przeciwnych półkulach.

Oprócz pięknego stylu książkę cechuje subtelna ironia i poczucie humoru, które pióro tego utalentowanego pisarza.

PARCELE BUDOWLANE

przy ul. Krzemienieckiej i Retkińskiej do sprzedania
Zgłoszenia: Piotrkowska 40 do p. Hermana
w dni powszednie od 10-12 i od 4 do 6 popołudniu

Eugeniusz BODO

po każdym seansie filmu własnej produkcji p. t.

„Czarna Perla” w kinie „EUROPA”

w świetnym repertuarze przebojowych piosenek filmowych.

Pocz. seansów 4, 6, 8, 10, 15.

Józefina Baker przyjeżdża do Łodzi

Życie społeczne

Dr. Nossig w Łodzi

W Łodzi bawi obecnie dr. Alfred Nossig, znakomity uczonec, pisarz, przedewszystkiem rzeźbiarz, który dzieła sceniczne i poetyckie, prace literackie i wreszcie szereg rzeźb, a także wizerunki i portret mistrza Paderewskiego — były przed laty głośne nie tylko w Polsce, ale w całym świecie.

Dr. Nossig jest twórcą monumentalnego pomnika, któryby miał być na górze Karmel w Palestynie, a symbolizować dzieje żydostwa i postać samego śródu ludu.

Wzorem innych miast polskich równocześnie w Łodzi powstał komitet obywatelski, który ma za zadanie dostarczenie Nossigowi środków, niezbędnych do wykonania jego gigantycznego projektu.

(g)

SZKOLNICTWIE POLSKIM ZA GRANICĄ.

W dniu 12 b. m. w lokalu Klubu Pracowników Zjednoczonych Zakładów Mechanicznych K. Scheiblera i L. Kormaniana, przy wypełnionej po brzegi sali, p. prof. Stefan Młodkowski wygłosił p. t. „Szkolnictwo polskie za granicą”. Odczyt przez zebranych został wysłuchany w najwyższym skupieniu, wywołując żywe zainteresowanie. Na dowód tego były liczne pytania. Na zakończenie zabrakło głosu p. dyr. T. Wilczyńskiego, podkreślając doniosłe znaczenie polskiego zagranicą, stojących na duchu polskiego, a że pracownicy Zjednoczonych Zakładów Włókienniczych chętnie popierają każdą wysiłku w kierunku utrwalenia potężnej Pol — poparą również i akcje zbierania pieniędzy na szkolnictwo polskie zagranicą, w miarę możliwości. Zebrani wyrazili całkowite poparcie się do tej akcji, przez obchodzenie długotrwałymi oklaskami przebiegającego prelegenta oraz p. dyr. T. Wilczyńskiego.

ZE STOW. TECHNIKÓW.

W piątek, dnia 15 lutego r. b. o godzinie 20.20 w Łódzkiego Stowarzyszenia Techników, ul. Piotrkowska 102, p. inż. Stanisław Płutański, prezydent techników warszawskiej wygłosił odczyt p. t. „Przygotowanie przemysłu na potrzeby państwa”.

Z MŁ. W. I. Z. O.

W sobotę dnia 16 bm. o godz. 5 popoł. na posiedzeniu zebrań członków p. inż. Niewiarska wygłosił referat na temat „O karze”.

Na fali radiowej.

PANI GODZI SŁUŻACĄ.

W piątek, dnia 15 lutego r. b. o godzinie 19.45 w Łódzkiego Stowarzyszenia Techników, ul. Piotrkowska 102, p. inż. Stanisław Płutański, prezydent techników warszawskiej wygłosił odczyt p. t. „Przygotowanie przemysłu na potrzeby państwa”.

STOSUNKACH GOSPODARCZYCH WIELKOPOLSKA.

W dalszym ciągu cyklu odczytów „Wielkopolska” w piątek dnia 15 lutego o godzinie 19.45 mówić będzie o stosunkach gospodarczych Wielkopolski Dr. Stanisław Waschko, prezydent Wielkopolskiej Izby Przemysłowo-Handlowej, znakomity znawca zagadnień ekonomicznych. Odczyt dr. Waschki transmitowany będzie z Poznania na wszystkie rozgłośnie.

CONCERT UTWORÓW MICHAŁA ŚWIERZYŃSKIEGO.

W piątek, dnia 15 lutego r. b. o godzinie 19.20 rozgłoszą poznańska nada na Wielkopolskiej koncert humorów Michała Świerzyńskiego. W programie „Zabki”. „Czarne i białe” (sopran), „Gwar Paryża”. Wykonawcy: Ewa Świerzyńska (sopran), Stenia Ziemięciwiczówna (kontralt), Janusz Nowak (bas), Stanisław Waschko (skrzypce) i Marjan Sauer (fortepian).

Nieście pomoc najbardziej

W myśl planów inwestycyjnych PUWF-u już w najbliższym czasie rozpoczęta zostanie budowa stadionów reprezentacyjnych we wszystkich miastach Polski, liczących powyżej sto tysięcy mieszkańców.

Oskarżenia uciekle z sądu

w obawie przed aresztowaniem. — Pościg i schwytanie

Gmach sądu, a później skwer przed sądem okręgowym był wczoraj widownią dramatycznego pościgu za zbiegłym oskarżonym.

Na sali setnej, malej salce, nie większej od normalnego pokoju i tylko rzadko przeznaczanej na rozprawę — odpowiadali wczoraj przed sędzią Meresonem jako przewodniczącym trzech do brzo policji znani awanturnicy: Kazimierz Piotrowski, Stanisław Kałużny i Bolesław Gnidziński, oskarżeni o czynne zaatakowanie policji. Oskarżenia, nie bacząc na to, że już byli karani, odpowiadali z wolnej stopy.

Z uwagi na niestawienie kilku świadków, prokurator wniósł o odroczenie rozprawy. Celem rozpatrzenia tego wniosku — sąd opuścił salę. Podświadnie widocznie domyślił się, że sędzia wraz z uchwaleniem wniosku prokura-

tora, zmieni środek zapobiegawczy i nakaże osadzenie ich w areszcie, gdyż, korzystając z tego, że nikt ich nie dozorował, i że do drzwi w malej salce jest tylko krok od miejsca, przeznaczono dla oskarżonych, widząc pozbawionym łoża, udali się przed wejście celem wezwania policjanta — rzucili się ku wyjściu i biegiem skierowali się do głównych drzwi, wiodących na Plac Dąbrowskiego.

Za zbiegami rzucił się w pogoń wozy sądowy i kilku obecnych na korytarzach. Po krótkiej chwili do pogoni, która przerzuciła się już na skwer — przylączył się posterunkowy. Z trzech zbiegów udało się posterunkowemu zatrzymać tylko Gnidzińskiego. Za dwoma pozostałymi wdrożyła poszukiwania policja.

Z jednego więzienia do drugiego

Radolak stanie przed sądem za zbrodnię, dokonaną przed 15-tu laty

Posępne są dzieje życia Stanisława Radolaka, mieszkającego jednej z wsi województwa łódzkiego, zatrzymanego w dniu wczorajszym przez władze śledcze we wsi Potężnik.

Radolak w końcu roku 1918, jako podejrzany mocno o zabójstwo Franciszka Bociana i o ciężkie okaleczenie jego żony — zbiegł przez zieloną granicę do Niemiec. Władze polskie rozpisaly za nim listy gończe i powiadomiły policję kryminalną niemiecką. Przez dłuższy czas był, liczący wówczas 26 lat, Radolak, nieuchwytny. Dopiero po roku dostał się w ręce wywiadowców niemieckich.

Oto Radolak po swym rocznym pobycie w Niemczech dokonał w Berlinie w r. 1919 morderstwa rabunkowego,

został zidentyfikowany i po krótkim poszukiwaniu — zatrzyman. Zbrodniarz, mający już na sumieniu jedno morderstwo w Polsce, stanął przed sądem okręgowym w Berlinie i skazany został na 15 lat więzienia.

Karę więzienia odbył Radolak całkowicie w więzieniu w Brandenburgu. W końcu stycznia r. b. zbrodniarz opuścił więzienie i został wysiedlony z granic Niemiec.

Władze rychło ustaliły miejsce pobytu Radolaka. Za zbrodnię popełnioną w Polsce przed zgórą piętnastu laty — został morderca pociągnięty obecnie do odpowiedzialności i po kilku tygodniach od chwili opuszczenia więzienia w Niemczech — znalazł się za kratami więzienia w Polsce.

Zgon znakomitego rzeźbiarza wileńskiego

twórcy pomnika grunwaldzkiego w Krakowie

Wilno, 14 lutego.

Wczoraj w mieszkaniu przy ul. Kalwaryjskiej 77 zmarł nagle artysta rzeźbiarz, zastępca prof. U. S. B. na Wydziale Sztuk Pięknych s. p. Bolesław Bałzukiewicz.

Eksportacja zwłok odbędzie się w piątek o godz. 17-ej z własnego mieszkania do kościoła św. Jana, pogrzeb roku.

zaś w sobotę, o godzinie 10 rano.

S. p. prof. Bolesław Bałzukiewicz urodził się w dniu 12 lutego 1879 r. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i Paryżu. Wspólnie z Włuckim wykonał pomnik grunwaldzki w Krakowie, ufundowany przez Paderewskiego. Na U. S. B. wyklada od 1919 roku.

WIEŚCI SPORTOWE

Dokąd wyjechał Kusociński?

Warszawa, 14 lutego.

Wiadomość o nagłym wyjeździe Kusocińskiego do Włoch wywołała w sferach sportowych stolicy wielkie wrażenie. Według informacji jednych Kusociński udał się do Palermo za namową ex-działacza lekkoatletycznego p. Weinthal. Według innych znów Kusociński wyjechał miał na dwumiesięczny pobyt do San Remo.

Blizszych szczegółów w każdym razie brak, gdyż mistrz olimpijski nikomu nie ujawnił swoich planów.

Wycieczka narciarska do Tuszyna

W nadchodzącą niedzielę urządza okręgowy Ośrodek WF wycieczkę narciarską na teren Tuszyna pod kierunkiem por. Konopackiego.

Zbiórka wszystkich chętnych narciarzy wyznaczona została na Placu Reymonta przy poczekalni kolejki dojazdowej o godz. 9-ej rano.

Stadiony sportowe budować będzie PUWF

W myśl planów inwestycyjnych PUWF-u już w najbliższym czasie rozpoczęta zostanie budowa stadionów reprezentacyjnych we wszystkich miastach Polski, liczących powyżej sto tysięcy mieszkańców.

Dymisja gen. Monda

Długoletni prezes Krakowskiego Okręgu Związku Piłki Nożnej gen. Mond zgłosił przed kilku dniami swą dymisję. Powody ustąpienia gen. Monda nie są nam znane.

Makkabi nie żąda odszkodowania od IKP

Warszawa, 14 lutego.

Jak się dowiadujemy nie zamierza Zarząd Makkabi warszawskiej żądać od odszkodowania od klubu IKP za zrezygnowanie z rewanżowej rozgrywki o mistrzostwo Polski w boksie.

Zarząd Makkabi wychodzi z założenia, że gdyby nie nieszczęśliwy zbieg okoliczności z zawodniakmi, kierownictwo klubu IKP nie zrezygnowałoby z pozostałych spotkań o mistrzostwo.

KLISZE
do REKLAM GAZETOWYCH,
CENNIKÓW, PROSPEKTÓW.
Zdjęcia fotograficzne dla celów Reprodukcyjnych,
RYSUNKI, PROJEKTY REKLAMOWE
WYKONYWA
TEL. 11172 **R. Borkenhagen** 102
ŁÓDŹ, Piotrkowska 2

Pod firmą „Tylko blondynki”
prowadziła Sobczakowa dom schadzek

W domu przy ul. Traugutta 7 prowadziła Zofia Sobczak luksusowy dom schadzek, dostępny jedynie dla zamożniejszej klienteli i wyposażony we wszelkiego rodzaju atrakcje z tej dziedziny. Między innymi główną atrakcją wesolego domu przy ul. Traugutta była sama dewiza, pod jaką zakład prosperował. Dewiza ta brzmiała: „Tylko blondynki” i była z całą ścisłością dostrzegana przez pomyslową Sobczakową.

Władze lokal zamknęły, a piękne blondynki zostały zwolnione i obecnie na innym terenie zarabiała na starej prawdzie, że „mężczyźni wola blondynki”.

Sobczakowa nielitościwie wyzyskiwała swe płowłose pensionariuszki, pobierając od nich 70 proc. zarobków i licząc sobie ponadto stonę cenę za utrzymanie.

Sąd okręgowy, po rozprawie przy drzwiach zamkniętych, która sprowadziła do gmachu sądu większą ilość świadków — blondynek — skazał ich przełożoną na trzy lata więzienia. (g)

W Zakopanem

Zakopane, 14 lutego.

Przy temperaturze 8 stopni poniżej zera zapanowała w Zakopanem dość gęsta mgła. Rozjaśnienie nastąpiło w godzinach południowych. Na Halach jest słonecznie i termometr wskazuje 2 stopnie mrozu.

Nasz reporter zanotował...

Przy ul. Południowej 34, w swym własnym mieszkaniu zażyła w celach samobójczych nieznaną truciznę Maria Kryczkówna, która lekarz pogotowia skierował w stanie ciężkim do szpitala przy ul. Zagajnikowej.

Zenon Tomasik, sublokator Wandy Belcow, zamieszkały przy ul. Suwalskiej 2, zażył wczoraj w celach samobójczych lizol. Stan denata, skierowanego do szpitala, jest poważny.

W zakładach przemysłowych firmy Scheibler i Grohman robotnik Czesław Bedłowski pośliznął się tak niebezpiecznie, że doznał złamań prawego podudzia.

Przy budowie studni na Starowej Górze dla wodociągów miejskich uderzony został korbą robotnik Stanisław Mroczkowski, zam. przy ul. Tuszynskiej 81, który doznał uszkodzenia czaszki. Stan poszkodowanego jest poważny.

W Kuluszkach podczas przemieszczania wagonów uległ złamaniu stopy przez koła wagonu przetokowy Antoni Przybył, zam. w Piotrkowie. Poszkodowany został umieszczony w szpitalu w Radogoszczu.

Na ul. Brzezińskiej potrącony został przez samochód 59-letni Józef Pelc, zamieszkały przy ulicy Zawiszy 49. Lekarz skonał tylko powierzchowne obrażenia i skierował poszkodowanego do domu.

Przy zbiegu ulic Sieradzkiej i Rzgowskiej zabił z wycieczką i głodu 52-letni Antoni Bedzisz, którego lekarz pogotowia umieścił w szpitalu zapasowym.

Dawid Lamsberg, zamieszkały przy ul. Namieśnikowskiej 7 w Warszawie, zameldował, że z lokalu Rozenberga przy ul. Pomorskiej 7, nieznanymi sprawcy skradli mu palto, wartości — 200 złotych.

Do mieszkania Stanisława Wajnartana, przy ul. Sienkiewicza 33 w czasie nieobecności domowników włamali się złodzieje i skradli futra wartości 1500 złotych.

Z mieszkania Eugenjusza Szczypińskiego przy ul. Gdańskiej 76 skradli złodzieje garderobę i bieliznę wartości 650 zł.

Z mieszkania Moszka Herszkowicza przy ul. Kilińskiego 33 skradziono przy pomocy włamania różne rzeczy wartości 700 zł.

CZEM JEST KURACJA CHOLEKINAZOWA?

Cholekinaza H. Niemojewskiego jest mieszaniną odpowiednio dobranych i w specjalny sposób spreparowanych ziół. Kuracja cholekinazowa polega na pobudzeniu wątroby do normalnej czynności, jako organu, który dla krwi jest jakby filtrem. Krew zabiera odpadki komórek i inne szkodliwe substancje do wątroby. W wątrobie z odpadków tych wytwarza się prawdziwą przemianę materji.

Jeżeli pobudzić wątrobę do zwiększonego wytwarzania zółci, zacznie ona wyciągać coraz większe ilości odpadków ze krwi. Z tego wynika, że im więcej wytwarza się zółci, tem dokładniej organizm wydala ze krwi szkodliwe substancje, które powstają w ustroju jako poboczne produkty przemiany materji i trawienia. Organizm wzmocniony sam sobie daje radę z chorobą.

Cholekinaza H. Niemojewskiego stosuje się przy chorobach wątroby i na jej tle: 1) kamieniach żółciowych, 2) żółtaczce, 3) chorobach zaparcia stoła, 4) katarach żołądka i kiszki oraz przy chorobach na tle złej przemiany materji: 1) artretyzmie, 2) ischiasie i innych nowotw. iach artretycznych, 3) chorobach skóry na tle złej przemiany materji

